

בעזרת השם יתברך

ספר

עצתו אמונה

מכתבי חיזוק, אמונה, ועצות
מעשיות לחיים,
נקתבו על ידי ראש ישיבת
תפארת התורה ברסלב

43

השפ"א

הגל
הקודש

לקבלת הספרים והקונטרסים:

היכל הקודש צפת
Heichal Hakodesh
Tzfas
קרית מאור חיים
058-321-0705

היכל הקודש
ירושלים
Heichal Hakodesh
Jerusalem
רח' ר' נחמן מברסלב 15
052-764-4664

היכל הקודש ביתר
עילית
Heichal Hakodesh
Beitar Illit
052-764-4664

היכל הקודש בני ברק
Heichal Hakodesh
Bnei Brak
רחוב ויינרב 3
054-848-0941

היכל הקודש יבנאל
Heichal Hakodesh
Yavne'el
רחוב דרך ההר
052-716-3184

היכל הקודש בית שמש
Heichal Hakodesh
Beit Shemesh
רחוב רבי יהושע 6
058-322-1800

בקרו באתר שלנו: ברסלב סנטר
www.BreslevCenter.com

לשמיעת השיעורים באידיש ובלשון הקודש
מהראש ישיבה שליט"א התקשרו:

קוואל פון חיזוק
שיעורים לנשים באידיש
079-704-0069

קול
ברסלב
079-704-0066

חיזוק יומי

לקבל את החיזוק היומי

rabbirothhebrew@gmail.com RABBIROTH.ORG

לתרומות עבור הוצאות הדפסת הגליונות
נדרים פלוס על שם "היכל הקודש
ירושלים"

עֲנֵתוּ אֲמוּנָה

- א. אני תמיד הכבשה השחורה, איך אוכל להתחזק? .....
- האם אפשר לצאת ידי חובת שעה התבודדות, כשמחלקים את זה לחלקים? .....
- ג. אני יכול להשתמש בכספי מעשר להפצה? .....
- ד. מהן ההנהגות ליום החפה? .....
- ה. איך אני יוצא מהתאוות המגעילות שלי? .....

אִישׁ אֲמוּנָה

- אנחנו רוצים משפחות עדינות אצלנו בעיר כמו המשפחה שלך. .....
- א. מאיפה אתה לוקח את העוצמה כאשר משפחתך עושה צחוק ממך? .....
- ב. אני שמח שיש לך רגש להדפיס את ספרי רבינו. .....
- לגבאי יש חלק בזכות התורה והתפלה של המתפללים והלומדים. .....
- ב. כמה שיותר לומדים עם ילדים, כמה הם מסגלים להגיע ליותר. ....
- ג. קפת "ענג שבת", לדאג לאוכל לשבת עבור משפחות. ....
- ד. לא הייתי מכניס פלאפון כזה הביתה בעד כל הון שבעולם. ....
- ה. אני מאד שמח בכל פעם שאתה מגיע לישיבה. ....

ה אל תעשה עסק מהכעיה, וזה יעלם.....
 ז בואו נתחזק עם הדברים הטובים שיש לנו.....
 ח מצאנו את פך השמן שמאיר לנו את העינים.....
 ח אל תדאגי לדיוגך, שידוך מגיע מן השמים.....
 ט תמשיכו הלאה בדרכים של מוהרא"ש ביכנאל.....
 י המפיעים שהולכים להפצה לשם שמים, מאד מצליחים.....
 יא אל תדביק סטיקרים ברחובות.....
 תשאד עם מנהגי אביך, קח את רבינו רק כדי להוסיף בעבודת
 השם.....
 יב תקבלו על עצמכם קבלה טובה, שתהיה לזכותכם.....
 יג אם תקנאי באחרים זה יאכל אותך.....
 יד למסד את הנפש כדי לאהב אחד את השני.....
 טו עצה להרדם בלילה.....
 טו דרך ארץ זה הדבר הכי חשוב.....
 טז אי אפשר להכריך את האישה.....
 יז אבא, תציל אותי.....
 יח עם פח לא מגיעים לשום מקום, המצב רק יחמיר.....
 יט תספר על הנסים הגדולים שעשה השם עם אבותינו, ומה שהוא
 עושה אתנו תמיד.....

אָנִי תָּמִיד הַכְּבֹּשָׁה הַשְּׁחוֹרָה, אֵיךְ אוֹכֵל לְהִתְחַזֵּק?

שְׂאֵלָה:

לְכַבֹּד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א

אָנִי בַחֲוָרָה שְׁמִתְחַזְקֶת עִם הַשִּׁיעוּרִים וְהַדְרָשׁוֹת, אָבֵל אָנִי מְאֹד מְדַכְאֶת. אָבִי צוֹעֵק הַרְבֵּה בְּבֵית, בְּלִי שׁוּם סִבָּה, וְתָמִיד אָנִי הַכְּבֹּשָׁה הַשְּׁחוֹרָה שֶׁצָּרִיכָה לְסַבּוֹל, אֵין לִי טַעַם בְּחַיִּים, אָנִי לֹא מְרַגְשָׁה טַעַם לְלַכֵּת לְבֵית הַסֵּפֶר, וְאָנִי כְּבָר לֹא יְכוּלָה לְהִתְחַזֵּק מֵעַמֵּד.

אוּלַי יֵשׁ לְרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה אֵיזָה חִיזוּק בְּשִׁבְלִי, וְאוּלַי גַּם אֵיזָה תְּפִלָּה בְּשִׁפְתַי אִם שְׂאוּכֵל לְהִתְחַזֵּק?

תּוֹדָה רַבָּה עַל הַכֵּל, בְּמִיחֻד עַל הַשִּׁירִים בְּאִידיש שֶׁהֵם מְאֹד יְפִים וּמְאֹד מְחַזְקִים אוֹתִי. עֲכָשָׁיו סִימְתִי לִזְמַר אֶת כָּל סֵפֶר הַתְּהִלִּים בְּפַעַם הַשְּׁלִישִׁית בְּחַיִּי.

יִישַׁר כַּח

תְּשׁוּבָה:

בְּעֲזָרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם א' פְּרֻשַׁת מִקְצַת, כ"ז כְּסֵלִיו, ג' דְּחִנּוּכָה, שְׁנַת ה'תּשפ"א ... תְּחִי'

קִבְּלִתִּי אֶת הַמְּכַתֵּב.

מוֹהֲרָא"ש אוֹמֵר, כָּל הַצְּרוֹת וְכָל הַבְּעִיּוֹת מְגִיעוֹת כְּשֶׁלֹּא שְׂמַחִים; כְּשֶׁשְׂמַחִים הַכֵּל מְסִתֵּלֵק. מוֹהֲרָא"ש אוֹמֵר: "שְׂמִחָה הִיא עוֹלָם הַחַרוּת", אָדָם שְׂמַח - הוּא חֵי בַחַרוּת, הוּא חוֹסֵף אֶת כָּל הַבְּעִיּוֹת וְעִגְמַת נֶפֶשׁ.

אִם תִּעְבְּדִי לְהִיּוֹת בְּשְׂמִחָה, תִּחַפְּשִׁי אֶת הַטּוֹב שֶׁיֵּשׁ לָךְ - כְּבָר לֹא יִהְיֶה לָךְ כְּאֵב מִהַחֲוָרִים, כְּבָר לֹא יִהְיוּ לָךְ בְּעִיּוֹת עִם בֵּית הַסֵּפֶר, כָּל הַכְּאֵבִים יֵעָלְמוּ.

הַשְּׂאֵלָה הַיָּא רַק: 'אֵיךְ זֹכִים לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה; אֵיךְ מְגַרְשִׁים אֶת הָעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה?' לְרַבֵּינוּ יֵשׁ הַרְבֵּה דְרָכִים אֵיךְ לְזַכּוֹת לְגַרְשׁ אֶת הָעֲצָבוֹת וְלִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה.

הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן הוּא לְחַפֵּשׂ אֶת הַנְּקִיּוּדוֹת הַטּוֹבוֹת בְּתוֹכֵנוּ. רַבֵּינוּ אוֹמֵר (לִיקוּטֵי מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קצ"ה): דָּוִד הַמֶּלֶךְ תָּמִיד חִפֵּשׂ מִשֶּׁהוּ טוֹב שֶׁהוּא יָכוֹל לִהְיוֹת עָלָיו לְהֵשֵׁם, אֲפִילוֹ שֶׁהֵשֵׁם הִבִּיא עָלָיו רַע - הוּא חִפֵּשׂ בְּתוֹךְ הָרַע מִשֶּׁהוּ טוֹב. כְּמוֹ שֶׁהוּא מוֹדֵה לְהֵשֵׁם (תְּהִלִּים ד, ב): "בְּצָר הִרְחַבְתָּ לִּי", רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם אֲנִי מוֹדֵה לָךְ עַל שְׂגָם בְּתוֹךְ הַצָּרָה הִרְחַבְתָּ לִּי.

הָעֲצָה הַשְּׂנֵיָה הִיא תְּפִילָה, לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִהֵשֵׁם לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה. רַבֵּינוּ אוֹמֵר (לִיקוּטֵי מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן נ"ב): "צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ קוֹדֵם עַל מְדָה אַחַת, וּפְשָׁשׁוּכְרִים אֶת הַמְדָה הַזֹּאת, אֲזַ צְרִיכִים לְהִתְפַּלֵּל עַל מְדָה שְׁנֵיָה, וְכֵן לְבַקֵּשׁ בְּכֹל פַּעַם עַל מְדָה אַחֶרֶת עַד שֶׁיִּבְטַל מִפְּנֵי אֶת כָּל הַמְדוֹת וְהַתְּאוּוֹת רְעוֹת".

מוֹהַר"א אוֹמֵר, דְּבָר רֵאשׁוֹן צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ עַל "שִׂמְחָה"; כִּי אִם שְׂמִיחִים מִתְּבַטְּלוּ כָּל הַמִּידוֹת וְהַתְּאוּוֹת הָרְעוֹת, כְּשֶׁשְׂמִיחִים - אֵין בְּעֵינֵי, לְאָדָם הַשְּׂמִיחַ אֵין דְּבָרִים רְעִים, יֵשׁ לוֹ רַק טוֹב, אֲבָל חֵס וְשְׁלוֹם כְּשֶׁאָדָם נִמְצָא בְּעֲצָבוֹת וּבְמַרְהָ שְׁחוּרָה, אֵין לוֹ כְּלוּם.

כָּאֵן יֵשׁ תְּפִילָה קְטָנָה; תַּתְּחִילִי עִם הַתְּפִילָה הַזֹּאת וְתַכְנִיִּסִי אֶת הַמְּלִים הָאֵישִׁיּוֹת שֶׁלָּךְ, תְּשִׁיחִי אֶל הַשֵּׁם מַה שֶּׁמִּנַּח לָךְ עַל הַלֵּב:

"רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי לֹא יוֹדַעַת מַה לַעֲשׂוֹת, אֲנִי מְאֹד מְמַרְמֶרֶת וּמְאֹד לְחוֹצָה; כָּל הַחַיִּים חֲשׂוֹכִים לִי. יֵשׁ לִי עִם כָּל אֶחָד 'פְּרִשְׁיָה' אַחֶרֶת, יֵשׁ לִי הַתְּקַלּוּיּוֹת עִם אָבִי, אֵין לִי שׁוּם טַעַם בְּחַיִּים, חֲשׂוֹף וְקוֹדֵר לִי.

רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, עֲזֹר לִי שְׂאֵתְחִיל לְרֵאוֹת אֶת הַטּוֹב שֶׁיֵּשׁ לִי; אַתָּה הָרִי כָּל כְּף טוֹב אֵלַי, אַתָּה נוֹתֵן לִי חַיִּים, אַתָּה נוֹתֵן לִי כָּל כְּף הַרְבֵּה דְבָרִים טוֹבִים. אֲנִי בְּרִיאָה, אֲנִי רוּאָה, אֲנִי שׁוֹמַעַת וּמְרִיחָה, אֲנִי מְסַגֵּלַת לְדַבֵּר וּלְאָכּוֹל, אֲנִי הוֹלֶכֶת וּבָאָה, אֲנִי מְסַגֵּלַת לְזוּז. כְּמָה שֶׁרַק אֲנִסָּה לְפָרֵט אֶת הַטּוֹב - לֹא אוֹכֵל, עִם כָּל זֶה אֲנִי כָּל כְּף מְמַרְמֶרֶת, אֲנִי רַק רוּאָה אֶת הָרַע, אֲנִי לֹא רוּאָה אֶת הַטּוֹב; אֲבָא יָקָר, עֲזֹר לִי שְׂאֵתְחִיל לְרֵאוֹת כְּמָה אַתָּה טוֹב אֵלַי, שְׁלֹא אֲשַׁבַּח מִמֶּךָ.

רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, עֲזֹר לִי שְׂאֵתְחִיל לְרֵאוֹת וְלִהְבִּין שְׂאֵתָה הַכֹּל וְאַתָּה עוֹשֶׂה הַכֹּל, שְׂאֵרְגִישׁ שְׂאֵתָה אִתִּי, שְׂאֵדַע שֶׁכָּל הָעוֹלָם הוּא רַק לְבוּשׁ שֶׁלָּךְ; דּוּמָם, צוּמָח, חֵי,

מְדַבֵּר - הַכֹּל הַכֹּל זֶה אַתָּה בְּעֵצְמֶךָ. אָבִי, אִמִּי, בֵּית הַסֵּפֶר שְׁלִי וְהַמְשַׁפָּחָה שְׁלִי - הַכֹּל זֶה אַתָּה, כָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלַי מִגִּיעַ מִמֶּךָ, אַתָּה רוֹצֵה לְקַרֵּב אוֹתִי אֵלֶיךָ.

אֲנִי מְבַקֶּשֶׁת מִמֶּךָ, עֲזֹר לִי שְׂאֵהִיָּה תְּמִיד בְּשִׂמְחָה; עֲזֹר לִי בְּזִכּוֹת הַצְּדִיקִים שְׁלֶךְ שְׁמֹסְרוּ אֶת נַפְשָׁם כָּל חַיֵּיהֶם לְמַעַנְךָ, עֲזֹר לִי בְּזִכּוֹת הָאֲבוֹת הַקְּדוֹשִׁים - אַבְרָהָם, יִצְחָק וְיַעֲקֹב, עֲזֹר לִי בְּזִכּוֹת הָאֲמָהוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת שָׂרָה, רַבְקָה, רְחֵל וְלֵאָה, בְּזִכּוֹת רַבֵּינוּ הַקְּדוֹשׁ רַבִּי נַחֲמָן מְבַרְסֵלָב זְכוּתוֹ יִגְן עָלֵינוּ, בְּזִכּוֹת תְּלִמִּידוֹ רַבִּי נִתָּן זְכוּתוֹ יִגְן עָלֵינוּ וּבְזִכּוֹת מוֹהֲרָא"ש זְכוּתוֹ יִגְן עָלֵינוּ, אָמֵן."

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחִי בְּכָל הַעֲנִינִים.

...

הֵאֵם אֶפְשָׁר לְצִאת יָדַי חוֹבֵת שְׁעָה הַתְּבוּדוֹת, כְּשִׂמְחָלָקִים אֶת

זֶה לְחִלָּקִים?

שְׂאֵלָה:

לְכַבֹּד רֵאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א

תּוֹדָה רַבָּה עַל כָּל הַשִּׁיעוּרִים, מִכְּתָבִים, גְּלִיוֹנוֹת וְהַחִיּוּק יוֹמִי.

אֲנִי לוֹמֵד בְּרוּךְ הַשֵּׁם בְּהַתְּמַדָּה עַל סֵדֶר דְּרָךְ הַלְמוּד שֶׁל רַבֵּינוּ הַקְּדוֹשׁ בְּהַצְּלָחָה גְּדוֹלָה,

וְאֲנִי גַם עוֹסֵק הַרְבֵּה בְּהַפְּעָה.

רְצִיתִי לְשִׂאוֹל שְׂאֵלָה לְגַבִּי הַתְּבוּדוֹת. מוֹהֲרָא"ש כּוֹתֵב הַרְבֵּה בְּאֶשֶׁר בְּנַחַל בְּעִנְיָן לַעֲשׂוֹת

שְׁעָה הַתְּבוּדוֹת, שְׂאֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ אִמְרוּ שְׂאֶפְשָׁר לְחַלֵּק אֶת הַשְּׁעָה לְשִׁלְשׁ, כְּלוֹמֵר לַעֲשׂוֹת

הַתְּבוּדוֹת בְּמִשְׁךָ עֶשְׂרִים דְּקוֹת שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּיּוֹם. שְׂאֵלְתִי הֵאֵם זֶה בְּאֵמֶת נִחְשָׁב כְּשְׁעָה

הַתְּבוּדוֹת.

אֲנִי יוֹדֵעַ שְׁלִדְבַר אֶפִּילוּ מִיֵּלָה אַחַת לְהַשֵּׁם זֶה מְאֹד חָשׁוּב וְטוֹב, רְצִיתִי רַק לְשִׂאוֹל לְגַבִּי

הַעֲנֵן שֶׁל שְׁעָה הַתְּבוּדוֹת, הֵאֵם מְקוּמִים בְּזֶה אֶת עֲנֵן רַבֵּינוּ, אִם מְחִלָּקִים אֶת זֶה לְשִׁלְשׁ.

יִישֵׁר כּוֹ

תְּשׁוּבָה:

כְּעֲזַרְתָּ ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם א' פְּרִשְׁת מִקֵּץ, כ"ז כֶּסֶלִיו, ג' דְּחִנוּפָה, שְׁנַת ה'תשפ"א

לְכַבֹּד ... נְרוֹ יֵאִיר

קְבַלְתִּי אֶת מִכְּתָבְךָ.

רַבֵּינוּ אָמַר (ליקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן צו): "שְׂרָצוֹנוֹ שְׂיֵהִיָּה לָנוּ כָּל הַיּוֹם כְּלוֹ הַתְּבוּדוֹת וּלְבָלוֹת כָּל הַיּוֹם עַל זֶה, אִךְ לֹא כָּל אָדָם יְכוֹל לְקַיֵּם זֹאת, עַל כֵּן בְּהִכָּרַח לְצוּוֹת לָהֶם שְׂיֵהִיָּה לָהֶם עַל כָּל פְּנִימִים אֵיזָה שְׁעָה הַתְּבוּדוֹת".

מוֹהֲרָא"ש אָמַר שְׁלֵעֲשׂוֹת שְׁעָה הַתְּבוּדוֹת אֵת זֶה כְּכַר גַּם לֹא יְכוּלִים, קִשָּׁה לְשִׁבְת שְׁעָה רְצוּפָה וּלְהַתְּבוּדָה, לְכֵן צְרִיכִים לְחַלֵּק אֵת הַשְּׁעָה לְשְׁלוֹשָׁה חֻלְקִים, בְּבִקְר עֲשָׂרִים דְּקוֹת, אַחַר הַצְּהָרִים עֲשָׂרִים דְּקוֹת וּבְעֶרְב עוֹד עֲשָׂרִים דְּקוֹת; בְּזֶה מְקַיְמִים מַה שֶּׁרַבֵּינוּ רָצָה שְׂיֵהִיָּה לָנוּ לְכָל הַפְּחוֹת שְׁעָה אֶחָד הַתְּבוּדוֹת.

מוֹהֲרָא"ש אָמַר (אֲשֶׁר בְּנַחַל חֻלְק ס, מִכְּתָב יב אֶלֶף, קמ; וַעֲדוּד), אָנוּ מוֹצְאִים בְּהִלְכוֹת מְלִיחַת בֶּשֶׂר (יִוְדָה דְּעָה סִימָן סט, סַעֲיָף ו) שְׁבִיבַתְּכִשְׂרַת בֶּשֶׂר, כְּשִׁמּוֹלְחִים אֵת הַבֶּשֶׂר כְּדִי לְהוֹצִיא אֵת הַדָּם - צְרִיכִים לְכַתְּחִלָּה לְמַלַּח אֵת הַבֶּשֶׂר לְמִשְׁךָ שְׁעָה, אֲבָל בְּשַׁעַת הַדְּחַק אֲפָשֶׁר לְסַמֵּךְ שְׁמוֹלְחִים אוֹתוֹ לְמִשְׁךָ עֲשָׂרִים דְּקוֹת; אָמַר מוֹהֲרָא"ש, כְּשִׁמְתְּבוּדִים, מְשִׁיחִים אֵת הַלֵּב לְהִשָּׂם יִתְבַּרְךָ בְּשַׁפְּת אִם - זֶה כְּמוֹ מְלִיחָה, זֶה מוֹצִיא אֵת הַרַע מִהָאָדָם, זֶה מוֹצִיא אֵת הַדָּמִים הַעֲכוּרִים שְׁבוּעֵרִים בְּתוֹךְ הָאָדָם, אֵת תְּאֻנַּת הַנִּיאוּף רַחֲמָנָא לִיצְלָן; לְכַתְּחִלָּה טוֹב לְהַתְּבוּדָה בְּמִשְׁךָ שְׁעָה וּבְשַׁעַת הַדְּחַק אֲפָשֶׁר לְעֲשׂוֹת זֹאת שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּיוֹם לְמִשְׁךָ עֲשָׂרִים דְּקוֹת, וְאִם גַּם זֶה קִשָּׁה - שְׂיִתְבוּדוֹ בְּמִשְׁךָ חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְאִם גַּם אֵת זֶה לֹא יְכוּלִים - שְׂיִאֲמְרוּ מִלָּה אַחַת לְהִשָּׂם.

אִי אֲפָשֶׁר לְתַאֵר כַּמָּה חֲשׂוּבָה כָּל מִלָּה שֶׁל תְּפִילָּה אֲצֵל הַשָּׁם; אִם הֵינּוּ יוֹדְעִים כַּמָּה הַתְּפִילָּה חֲשׂוּבָה - הֵינּוּ מִתְּפַלְּלִים כָּל הַיּוֹם.
הַשָּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכָל הַעֲנִינִים.

...

אָנִי יְכוֹל לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בְּכִסְפֵי מַעֲשֵׂר לְהַפְּצָה?

שְׂאֵלָה:

לְכַבּוֹד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

אָנִי מוֹדָה לְהַשָּׁם שְׂאֵנִי זוֹכָה לְהַנִּיחַ גְּלוּיוֹנוֹת בְּכָל יוֹם שְׁשֵׁי בְּבִתֵי הַכְּנֶסֶת בְּאַזּוֹר מְגוּרֵי, אָנִי מְדַפֵּס אֵת זֶה בְּבֵית דְּפוּס מְקוּמֵי וְזֶה עוֹלָה לִי כֶּסֶף, אָנִי רוֹצֵה לְדַעַת אִם מִתֵּר לִי לְשַׁלֵּם אֵת זֶה מִכִּסְפֵי מַעֲשֵׂר?

אָנִי גַם חוֹשֵׁב לְקַנּוֹת מִדְּפֻסָּת שְׂאוּכַל לְהַדְפִּיס אֵת זֶה לְבַד, הָאִם מִתֵּר לְמַמּוֹן אֵת זֶה מִכִּסְפֵי

מעשר?

ישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת מקץ, כ"ח כסליו, ד' דחנוכה, שנת ה'תשפ"א
לקבוד ... גרו יאיר
קבלתי את מכתבך.

אשריך שאתה עוסק בהפצה; אתה מפיץ כל שבוע את הגליונות בכתבי כנסת.
כשאדם הולך להפצה זה סימן שהוא אוהב את הקדוש ברוך הוא; הבעל שם
טוב הקדוש זכותו יגן עלינו אמר: "מהו הסימן שאוהבים את האבא [את השם]?
אם אוהבים את הבנים [בני ישראל]"; אם הולכים להפצה, יוצאים מהנוחות שלנו
למען אחרים, רוצים שעוד יהודי יתהי חיים טובים, עוד יהודי יאמין בהשם, שעוד
יהודי ידע מדרך הלמוד של רבינו (כמבואר בשיחות הר"ן, סימן עו) - אזי מראים שאוהבים
יהודי אחר ואם אוהבים יהודי אחר בזה מראים שאוהבים את הקדוש ברוך הוא.
בדאי שאתה יכול לקחת מכספי מעשר עבור הפצה; להפיץ את ספרי רבינו
זוהי הצדקה הכי גדולה. רבי נתן אמר (ליקוטי הלכות ברכת השחר ה, לו) על הפסוק (תהלים
ק"ט, קמב): "צדקתך צדק לעולם", איך אפשר לתת צדקה שתשאר לעולם? על ידי
'ותורתך אמת'; "על ידי שנותנין צדקה לחבר ספרים ולהאירם בעולם לבאר דברי
התורה", אם נותנים צדקה להדפיסת ספרים שמאירים את העולם, ספרים
שמכניסים חשק ללמוד; אם מדפיסים ותורתך אמת, אזי מתקנים צדקתך צדק
לעולם.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

מהן ההנהגות ליום החפה?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אני חייב עוד פעם להודות על כל השיעורים, החיזוק והמכתבים האדירים שכל כך
מחזקים בכל מצב.

הִיֹּת שְׁאֵנִי כְּבָר מִתְכוּוֹנִי לְחַתְּנָתִי בְּשָׁעָה טוֹבָה וּמְצֻלַחַת, אֲנִי רוֹצֵה לְקַבֵּל הַדְרָכָה אִידֵי לְהַתְכוּוֹנֵנִי, וְגַם רְצִינָתִי לְשֵׂאוֹל הָאֵם יֵשׁ הַנְּהַגוֹת כָּל שָׁהוּן אִידֵי לְהַתְנַהֵג בְּיוֹם הַחֲפָה?
בְּשָׁנָה שְׁעֵבְרָה רֵאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיטָ"א כָּתַב לִי כְּמָה מִלִּים לִפְנֵי הַנוּפָה וְזֶה מְאֹד חֲזַק
אוֹתִי, בְּרוּךְ הַשֵּׁם עֲשִׂיתִי קִצְתַּת הַתְּבוּדוֹת לִיד גְּרוֹת הַחֲנֻכָּה, וּבְשָׁנָה הַבָּאָה בְּעֹזֶרֶת הַשֵּׁם כְּבָר
יְהִי אֲצִלִּי "גֵר אִישׁ וּבֵיתוֹ".

יִישֵׁר כַּח

תְּשׁוּבָה :

בְּעֹזֶרֶת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ב' פְּרֻשַׁת מִקֵּץ, כ"ח כְּסֵלִיו, ד' דְּחֲנוּכָה, שְׁנַת ה'תַּשַּׁפ"א
לְכַבוֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר

קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַהֲכָנָה הַכִּי טוֹבָה לְחַתּוּנָה שְׁלֵךְ, שֶׁתַּעֲסֵק כְּמָה שְׂיוֹתֵר בְּהַפְצָה; אִין דְּבָר יוֹתֵר
גְּדוֹל אֲצִל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מִמִּי שֶׁמְחַזֵּיר אֶת בְּנָיו אֵלָיו.

אִם נִתְבוּנֵנִי, שֶׁהַשֵּׁם יִשְׁמֵר אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, אִם קוֹרֵה אֶסוֹן בְּמִשְׁפָּחָה, יֵלֵד נוֹשֵׁר,
הוּא לֹא רוֹצֵה לְשְׁמוֹעַ מִיְהִדוּת, הוּא מְנַתֵּק אֶת הַקֶּשֶׁר עִם הַהוֹרִים וּמַגִּיעַ אֶדָם שְׂיֵשׁ
לוֹ שְׁפָה טוֹבָה, הוּא מְדַבֵּר אֶל הַיֵּלֵד וּמְחַזֵּיר אוֹתוֹ לְדָרֵךְ הַתּוֹרָה, הַרִי הָאֶהְבָּה אֵלָיו
הִיְתָה כָּל כֶּף גְּדוּלָה, הִיוּ נוֹתְנִים לוֹ אֶת כָּל הַטוֹב שֶׁרַק אֶפְשָׁר עֲבוּר הַטוֹבָה הַגְּדוּלָה
שֶׁהוּא עֹשֶׂה, הוּא הַחַזֵּיר אֶת הַיֵּלֵד.

כֶּף מִסְתַּכְּלִים לְמַעַלָּה בְּשָׁמַיִם עַל מִי שֶׁמְפִיץ אֶת הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים, אֶת
הַקּוֹנְטְרָסִים - שֶׁפְּתוּבִים בְּשָׁפָה שֶׁמְדַבֵּרֵת אֶל בְּנֵי הַנְּעוּרִים; נוֹתְנִים לְמַפִּיץ כָּל טוֹב.

בְּנוֹגַע לְסֵדֵר יוֹם הַחֲפָה; רַבֵּינוּ הַקְּדוּשׁ אָמַר (שִׁיחֹת הַר"ן, סִימָן ב): "וְנִדְרְכִי, כְּשֶׁבֵּא
הַיּוֹם אֲנִי מוֹסֵר כָּל הַתְּנוּעוֹת שְׁלִי וְשְׁלֵי בְּנֵי וְהַתְּלוּיִים בִּי עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שְׂיִהְיֶה הַכֹּל
כְּרִצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְזֶה טוֹב מְאֹד, גַּם אֲזִי אִין צְרִיךְ לְדָאג וְלַחֲשֹׁב כְּלָל 'אִם מִתְנַהֵג
כְּרִאוֹי אִם לֹאוֹ, מֵאַחַר שֶׁסוּמֵךְ עָלָיו יִתְבָּרֵךְ. וְאִם הוּא יִתְבָּרֵךְ רוֹצֵה בְּעֵנֵן אַחַר -
הוּא מְרַצֵּה לְהַתְנַהֵג בְּעֵנֵן אַחַר כְּרִצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ", טוֹב מְאֹד לְמִסֵּר אֶת עֲצָמוֹ לְהַשֵּׁם
מִיד בְּקוּמוֹ בַּבֶּקֶר, כֶּף אֲנִי לֹא צְרִיךְ לַחֲשֹׁב אַחַר כֶּף אִם עֲשִׂיתִי טוֹב אוֹ שְׂאוּלִי הִיִּיתִי
צְרִיךְ לַעֲשׂוֹת הַפּוּךְ, כִּי אִם מִסְרַתִּי אֶת עֲצָמִי לְהַשֵּׁם אֲזִי הַכֹּל בְּנִדְאֵי טוֹב; כֶּף תַּעֲשֶׂה
כָּל יוֹם בְּחִיף, בְּפָרֵט בְּיוֹם כְּזֶה כְּמוֹ יוֹם הַחֲפָה; תְּמַסֵּר אֶת עֲצָמְךָ לְהַשֵּׁם וְהַכֹּל יִלְךְ
חֵלֵק.

תַּגִּישׁ לַחֲפָה בְּשִׁמְחָה; שֶׁהַשְּׁפָתִים שְׁלֵךְ לֹא יִפְסִיקוּ לוֹמַר אֶת הַמְּלִים: "תּוֹדָה

הַשֵּׁם, אֲנִי מוֹדֶה לְךָ הַשֵּׁם; אֲנִי מִבְּקֵשׁ מִמֶּךָ הַשֵּׁם תְּהִיָּה אֵתִי כָּל הַחַיִּים".
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׂתַגַּשׁ לַחֲתוּנָה שְׁלֶךְ בְּשַׁעַה טוֹבָה וּמְצַלַּחַת וְתִקִּים בֵּית נְאֻמָּן לְשֵׁם
וּלְתוֹרָתוֹ.

...

איך אני יוצא מהתאוות המגעילות שלי?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אני מאד מתבייש לשאול את שאלתי, אבל אני יודע שלראש הישיבה שליט"א אפסר
לשאול הכל, לכן אתגבר ואבקש עצה לבעיות שלי.

יש לי תאונה גדולה להסתכל על בחורים וילדים צעירים וחמודים, אני לא עובר עבירות
ברוד השם, אבל אני לא יכול להתאפק מלהסתכל.

כשאני הולך למקוה אני ממש לא מסגל לשמור על העינים שלי, אני חייב להסתכל איפה
שאסור. אני לא מדבר עם אף אחד ואני לא עושה כלום, אבל אני לא מסגל להתאפק
מלהסתכל. אין לי את האפשרות ללכת למקוה בשוה ריק, ואני חושב שאולי עלי להפסיק
לגמרי ללכת למקוה?

אני מבקש מהשם שאוכל להתגבר, ואני גורם משניות, אבל מה לעשות בינתיים?

כמו כן אני רוצה לדעת אם קורה מקרה לילה רח"ל באמצע הלילה, האם צריכים לרוץ
למקוה מיד או שאפשר לחכות עד הבקר.

יישר כח.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פְּרִשְׁת מִקֶּץ, כ"ו כסליו, ב' דחננופה, שנת ה'תש"פ
לכבוד ... גרו יאיר.

מה כונתך כשאטה אומר: "אני לא עובר עבירות"? להסתכל זה לא עבירה?
לחשב על ניאוף זה לא עבירה? חכמינו זכרונם לברכה אומרים (ימא כט:): "הרהורי
עבירה קשים מעבירה", לחשב מעבירות זה יותר גרוע מלעשות עבירות, כי הוא
גורם לעצמו לבוא לידי עבירה; כשלא שומרים על העינים פאים לידי מחשבות
אסורות עד שנופלים ונטמאים, כפי שחכמינו זכרונם לברכה אומרים (סוטה ת):

“אין היצור הרע שולט אלא במה שעיניו רואות”, היצור הרע מצליח להפיל את האדם רק כשהוא לא שומר את עיניו; כשהאדם לא שומר את עיניו היצור הרע מפילו בפגם הברית רחמנא ליצילן.

עוד אומרים חז"ל (עיין במדבר רבה י, ב; מנחומא שלח, טו): “עינא ולבא תרי סרסורי דעבריה”, העינים והלב הם הסוכנים של העבירות, “עין רואה”, זה מתחיל עם זה שמסתכלים על דברים אסורים, “והלב חומד”, ולאחר מכן מתאנים לעבור עבירות, “ויכלי המעשה גומרים”, עד שנופלים וחוטאים רחמנא ליצילן; ולכן צריכים לשמור מאד על העינים, לא להסתכל שום ראייה שגורמת לחשב על עברות.

אני מאד מרחם עליך שנפלת למחלה של הסתכלות וכו'; התורה אומרת (דברים כח, לד): “והיית משגע ממראה עיניך אשר תראה”, אומר מוהרא”ש זכרוננו לברכה שזה מדבר על שמירת עינים, רואים איך אנשים כל כך משתגעים, יושבים שעות במקנה ומסתכלים על בחורים, וכן יכולים לראות בבית המדרש אנשים שמסכנים חולים במח, עומדים ומסתכלים על בחורים צעירים וכו', עד שנופלים לעבירות חמורות.

קח את העצה של רבינו הקדוש, עצת ההתבודדות; תחפש לך מקום שאין שם איש, ושם תשפוך את לבך להשם. תספר לו כל מה שעובר עליך, כל המחשבות הרעות שהיצור הרע מכניס בך. תבקש ממנו: “רבונו של עולם תרחם עלי, אני רוצה להיות יהודי פשר, אני רוצה עינים טהורות ולא להסתכל על דברים אסורים, אבל מה אעשה שאני נופל כל הזמן? אני מרגיש שאני נשרף, תאנת הניאוף בוערת בי, אנא השם הצילני, אני כל כך רוצה להיות יהודי פשר, אבל אני כל הזמן נופל בחזרה. אני מחפש להסתכל על (תספר להשם כל מה שאתה מסתכל) ואחר כך אני נופל בעבירה של פגם הברית - הוצאת זרע לבטלה רחמנא ליצילן, אני כל כך שבור, ממש נמאס לי החיים.

רבונו של עולם אני לא יודע מה לעשות; כל פעם אני מבטיח לך שאני כבר הולך להיות יהודי פשר ואחר כך אני שוב נופל למעשי הרעים, אני כל כך חולה להסתכל על ... (תגיד להשם כל מה שאתה מסתכל) עד שאני פשוט לא רואה דרך לצאת מזה, רק אתה יכול לעזור לי; אני מבקש ממך השם, תכניס בי רוח טהרה שלא אסתכל על דברים אסורים ושלא אעשה דברים אסורים;” כך תדבר אל השם, תבקש ממנו שיתן לך כח לצאת מכל הרע.

אודות שְׁאֵלְתָךְ לְגַבֵּי מִקְנָה וְכוּ'; רַבֵּינוּ אָמַר: "הַדְּבָר הָרִאשׁוֹן הוּא מִקְנָה (שיחות
הר"ן, סימן קמא)"; כְּשֶׁאָדָם רוֹצֵה לְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר שָׁחַת בְּפָנָם הַפְּרִיט הַדְּבָר הָרִאשׁוֹן
הוּא 'מִקְנָה'. וְלִכֵּן רָאָה לְלַכֵּת לְמִקְנָה כִּמְהֵרָה וּבְכַף תּוֹרִיד מְעַצְמָךְ אֶת כָּל
הָרַע, כְּפִי שְׂרַבֵּינוּ הַקְּדוֹשׁ אֹמֵר (סֵפֶר הַמִּידוֹת, אוֹת הַמִּתְקַת הַדִּין, סִימָן כב): "עַל יְדֵי טְבִילַת
מִקְנָה נִתְבַטֵּל הַצָּרוֹת, וְיִשׁוּעָה בָּאָה". עוֹד אֹמֵר רַבֵּינוּ (שָׁם, סִימָן פא): "הַמִּקְנָה מִמֵּתִיק
הַדִּין", הַמִּקְנָה מְסַלֵּק אֶת כָּל הַדִּינִים; לֵךְ לְמִקְנָה כִּמְהֵרָה וּבְכַף תּוֹרִיד מְהֵרָה - מִיַּד כְּשֶׁאֲתָה
קָם, וְעַל יְדֵי זֶה תִּזְכָּה לְנִסִּים גְּדוֹלִים.
חֲנוּכָה שְׂמַח.

...

איש אמונות

אנחנו רוצים משפחות עדינות אצלנו בעיר כמו המשפחה שלך

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת וישב, כ"א כסליו, שנת ה'תשפ"א

לקבוד יקירי ... גרו יאיר.

קבלתי את מכתבך.

אני מאד שמח לשמוע שאתה רוצה לעבור דירה לעיר ברסלב החדשה, קרית

ברסלב ליברטי.

בשכילי זאת שמחה גדולה, אנחנו רוצים כאלו משפחות עדינות אצלנו בעיר

כמו המשפחה שלך. את הקרנה בנינו מסבה אחת, בשכיל שיהיה לנו מקום רגוע

כדי לחנך את ילדינו בדרך של רבינו, לחתן אותם צעירים וטהורים.

קודם תתחיל להגיע לשבתות לקריה, אני מקווה למצוא דירה בעבורך, פעם

אין דירות, יש לי מעל ארבעים משפחות שרוצות לעבור לקריה, אין דירות.

...

מאיפה אתה לוקח את העוצמה באשר משפחתך עושה צחוק

מך

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת וישב, כ"א כסליו, שנת ה'תשפ"א

לקבוד יקירי ... גרו יאיר.

אני עומד ומשתומם מאיפה אתה לוקח את העצמות להשאר יהודי כשר

בשעה שמשפחתך לועגת לך, כולם פה אחד צוחקים ומלגלגים; כל זה לא שובר

אותך, אתה נשאר חזק באמונה.

יקירי אהובי ... תמשיך להיות חזק, הקשיים יעברו, עוד מעט תתחזק, אתה תקים דורות נאמנים ליהדות ומאלו שלוועגים לא ישאר כלום.

תכתב לי בכל פעם שאתה מסיים מסכתא וכאשר אתה מסיים משניות.

אני מאד אוהב אותך, אני מבקש בעבורך; אני מקווה להיות השדכן שלך.

...

אני שמח שיש לך רגש להדפיס את ספרי רבינו

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת וישב, כ"א כסליו, שנת ה'תשפ"א

לכבוד יקירי ... גרו יאיר.

ספרו לי שהתענינת כמה כסף צריך לתרם לקרן הדפסה כדי לקבל את "שם

הבנין" בבנין החדש בקריה, בליברטי.

אני לא יודע מה יצא למעשה, אם לקחת את הזכות לעצמך או לא, אבל עצם

זה שהתקשרת להאריך ... גרו יאיר כדי להתעניין - גרם לי לשמחה רבה; לראות

שיש לך עדיין את הרגש הישן להדפיס ולהפיץ את הספרים הקדושים של רבינו,

הרגש הזה עדיין טבוע בך.

אמרתי לכל שלושת העסקנים: ... גרו יאיר .... גרו יאיר ן ... גרו יאיר, שאפילו

שתשאר רק בשאלה כמה זה עולה, בהתענינות בלבד - זאת כבר שמחה גדולה

אצלי, לראות שלתלמידי הישיבה יש ונשאר בהם הרגש של הפצה והדפסה.

...

לגבאי יש חלק בזכות התורה והתפלה של המתפללים

והלומדים

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת וישב, כ"א כסליו, שנת ה'תשפ"א

לכבוד יקירי ... גרו יאיר, גבאי בית המדרש היכל הקודש בליברטי ניו יורק

תתחזק בעבודתך הקדושה; להיות גבאי זאת עבודה קדושה ואחריות גדולה,

צריך חכמה כדי להתנהל לרוחו של כל אחד ואחד. לכל אחד יש רצון אחר,

חשיבה אחרת; הגבאי צריך לדעת למצוא דרך לרצות את כולם.

היות שהאחריות מאד גדולה - השכר מאד גדול, לגבאי יש חלק בזכות כל

התורה והתפלה של המתפללים והלומדים.

אני מאד מבקש מכם, תתחזק; תמשיך בעבודת הקודש שלך, תראה שהתפלה תהיה נעימה, שיתפלו בזמן, שלא ידברו, שיהיה נקי ותזהר בכבוד כל אחד ואחד.

כשאתה מחלק עליות - שכל אחד יקבל עליה; תעשה חשבון שכל מתפלל יקבל עליה וכשמגיעים הימים הנוראים צריך כל אחד לקבל את הכבוד של פתיחת הארון וכן גם הקפה.

אני מוכן לעזור לך; אם צריך לעורר מישהו וכו', אני יכול לעשות זאת.

...

כמה שיותר לומדים עם ילדים, ככה הם מסגלים להגיע ליותר

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת וישב, כ"א כסליו, שנת ה'תשפ"א

לכבוד המלמד החשוב ... גרו יאיר

אתה לא יכול לתאר את הגדלות של מלמד; למעלה בשמים מסתכלים על מלמדים אחרת מפה, כמו שחכמינו זכרונם לברכה אומרים (פסחים ג.): "עליונים למטה ותחתונים למעלה"; המלמדים לומדים תורה ויראת שמים עם הילדים, הם נראים פה כפחותים, אבל בשמים הם למעלה.

למדתי עם בני ... את החומש רש"י והמשניות, הודו להשם שהוא יודע ומבין; בכל שבוע הוא יודע יותר טוב יותר טוב, אני רואה את העבודה המסורה שאתה מכניס בילדים.

תתחזק, בבחינת מוסר והולך כשיטת בית הלל; אל תחשוש להעמיס על הילדים עוד ועוד. כמה שיותר לומדים אתם כן הם מקבלים יודעים יותר, וכמה שיותר מותרים להם - ככה הם נהיים עצלים יותר.

...

קפת "ענג שבת", לְדַאָג לְאוֹכַל לְשַׁבַּת עֲבוּר מִשְׁפָּחוֹת.

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יום ב' פְּרֻשֵׁת וַיֵּשֶׁב, כ"א כְּסֻלְיוֹ, שְׁנַת ה'תשפ"א
לְכַבּוֹד ... וְ... שְׂיִחְיוּ

יש לי הרבה מאוד נחת ממכם, ממך איך שאתה מתנהג עם יראת שמים ואתה לומד בהתמדה רבה בכלל וגם מאשתך ... תחילי, איך שהיא מתנהגת בצניעות, דגמא אמתית של תלמידת בית פיגא.

בְּקִשְׁתִּי מִהָאֲבָרָךְ ... גְּרוֹ יְאִיר, שְׂיִפְתַּח קַפַּת צְדָקָה "ענג שבת"; לְתַת אוֹכַל לְמִשְׁפָּחוֹת בְּקִהְלָה שְׂאִין לָהֶם אוֹכַל לְשַׁבַּת, לְעֶזְרוֹר לָהֶם עִם מְצַרְכִּים נְחוּצִים. אִין שׁוּם בְּעֵינָה שְׂתַקַּח מִהַקְּפָה, אֲנִי רוֹצֵה שְׂתַקַּח מִמֶּנּוּ אַרְגֹּז אוֹכַל בְּכָל שַׁבּוּעַ. כִּי מִמְלִגַּת כּוֹלָל בְּלִבְד אִי אֶפְשָׁר אֶפִּילוֹ לְשַׁלֵּם שְׁכָר דִּירָה וּמִהַמְשַׁכְּרַת שֶׁל אֲשֶׁרְךָ בְּבֵית הַסֵּפֶר, מְלַחֲכוֹת לָזָה - לֹא יִהְיֶה לָךְ אוֹכַל לְשַׁבַּת. אַל תִּתְבַּיֵּשׁ לְקַחַת; פִּתְחָנוּ אֶת הַקְּפָה בְּמִיּוּחָד לְאֲבָרְכֵי כּוֹלָל, מְלַמְּדִים וּמִשְׁפָּחוֹת שְׂאִין לָהֶם.

לא הייתי מכניס פלאפון בזה הביתה בעד כל הון שבעולם

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יום ב' פְּרֻשֵׁת וַיֵּשֶׁב, כ"א כְּסֻלְיוֹ, שְׁנַת ה'תשפ"א
לְכַבּוֹד יִקְרִי ... גְּרוֹ יְאִיר. קַבְּלַתִּי אֶת שְׂאֵלְתְךָ.

תשאַל רב מה אתה אמור לעשות, אם מתר לך להכניס בזה פלאפון הביתה כדי שתוכל להרוויח כסף מהשלטונות וכו', אולי הוא ימצא דרך להתיר לך. אֲנִי יָכוֹל לֹאמַר לָךְ מַה אֲנִי הֵייתִי עוֹשֶׂה, לֹא הֵייתִי מְכַנִּיס אֶצְלִי בְּבֵית סְמַאֲרֵטְפוֹן - כֶּךָ אוֹ כֶּךָ, אֶפִּילוֹ שְׁזָה רַק סְמַאֲרֵטְפוֹן בְּזָה - אוֹ אַחַר; אֶצְלִי הַבֵּית הוּא הַכִּי חָשׁוּב מִהַכֹּל. כֶּךָ לְמַדְתִּי אֶצְלֵ מוֹהֲרָא"ש זְכוֹתוֹ גַּן עֲלִינוּ, הַבֵּית צְרִיךְ לְהִיוֹת נְקִי.

לא קל לי להגיד לך מה לעשות כשיש לך את האפשרות להרוויח סכומים גדולים מהשלטונות עבור הילד וכו', אֲנִי רַק אוֹמֵר לָךְ מַה אֲנִי הֵייתִי עוֹשֶׂה. תִּתְחַזַּק, תִּמְשִׁיךְ בְּשַׁעֲוִירִים כְּסֻדְרָן שְׁלָךְ; אַל תִּלְךָ לִישׁוֹן בְּלֵי לְלַמוֹד דָּף גְּמָרָא.

אני מאד שמח בכל פעם שאתה מגיע לשיבה

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת וישב, כ"ד כסליו, ערב חנוכה, שנת ה'תשפ"א
לקבוד יקירי... גרו יאיר

אני מאד שמח בכל פעם שאתה מגיע לשיבה; כשאתה מגיע אני רואה אותך עם ספר - או משניות או גמרא. יש לי הנאה לראות אותך ללמוד שיעורים בסדרן על הדרך שרבינו נתן לנו (שיחות הר"ן, סימן עו).

דרישת שלום מהילדים שלך, הם מאד טובים ומתנהגים בדרך ארץ.
אני מכיר לך טובה על כל מה שאתה עוזר למוסד.
יישר כח.

אל תעשה עסק מהבעיה, וזה יעלם

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת וישב-מכרכים טבת, כ"ה כסליו, א'
דחנוכה, שנת ה'תשפ"א
לקבוד יקירי... גרו יאיר וזוגתו תחי'

דרישת שלום מילדיך המאירים, הם מתנהגים בדרך ארץ, הם מאירים ויקרים.
אני רוצה לעזור לך בעצה טובה בנוגע לכתך על מה שהיא עוברת עכשיו, היא עושה טיקים מוזרים, היא ממצמצמת הרבה עם העינים. יום אחד היא בכתה למורה שלה שספא שלה אמר שיש לה מחלה בעינים כי היא ממצמצמת הרבה, המורה אמרה לה שהיא בסדר והיא בריאה, היא נסתה להרגיע אותה אבל היא לא הסכימה, היא טענה: "יש לי מחלה", וכו', וכו'; המורות שלנו נזהרות מאד לא לעשות צחוק או להשפיל תלמידה, היא אומרת לכתך: "אני לא רואה שאף עושה מצמוצים", והיא מוסיפה: "תראי, גם אני עושה מצמוצים", אבל זה לא עזר, הבת שלך אמרה בככי: "אני מפחדת", וכו', וכו'. כמו שאני מבין, אתם פהורים מנסים לעשות את הכי טוב, אתם לא רוצים שהיא תשאָר עם הטיקים וכו', אתם חושבים שאם תפחידו אותה וכדומה זה יסתלק.

אני יודע שזה רק יחמיר את המצב; מה כן? יש לי עבורכם עצה ממוהרא"ש.
היה לי דבר דומה אצל אחד מילדי, אחד מילדי התחיל לעשות טיקים

מעניינים עם השפתיים והאצבעות, בכל פעם שהוא היה שומע מישהו מדבר הוא היה פותח וסוגר את השפתיים, והתחיל למשש עם האצבעות באויר; אני לא יודע אם אתה תקלט מה היה, אבל תאמין לי, זה היה נראה מאוד מפחיד.

אני ואשתי נבהלנו קצת, שאלתי את מוהרא"ש זכותו גגן עלינו: "מה אני עושה עם הבן שלי?" הראיתי למוהרא"ש איך הבן שלי עושה עם השפתיים ועם האצבעות, ושאלתי מה לעשות. מוהרא"ש ברב חכמתו אמר לי: "אל תעשה מזה עסק, אל תגיב כלום וזה יעלם", וכך הנה.

לכן אבקש ממך, אם אתה רוצה להוריד מהבת שלך את הטיקים אל תפחיד אותה; אל תעשה מזה עסק, וזה יעלם.

אני יודע שזה דבר מאוד קשה, מפריע להורים לראות על הילדה טיקים מעניינים, עם כל זה אבקש ממך, תנשף את השפתיים, תבקש בשקט: "רבנו של עולם, תעזר שהבת שלי לא תעשה את הטיקים האלו, שהיא לא תמצמץ כל כך מוזר", ותראה שזה יעלם.

אני יכול לספר לך הרבה ספורים כאלו מאנשי שלומנו מה שהיה להם עם ילדיהם; ילדים שהתקשו ללכת לשירותים, היו להם פחדים ועצבים וכו', וכו'; הם היו אובדי עצות, הם שאלו אותי מה לעשות, נתתי להם את העצה של מוהרא"ש, לא לעשות עסק מזה, לא לריב עם הבציעה רק להתעלם; הם בקשו מהשם עד שזה נעלם.

אשרינו מה טוב חלקינו שיש לנו מתנה, מוסד לילדינו איפה שהמלמדים והמורות מאוד נזהרים בכבודו של כל ילד; זה העקר אצלם, לשמור על הרגשות של הילדים, שלילדים יהיה בטחון עצמי, שיהיו בטוחים עם עצמם, שלא יצחקו מהם, שמסביב לא יוכלו לחלום שמשהו עובר עליהם, כדי שהם יגדלו בריאים ונחזקים.

כולתי לומר לך את זה אישית, בכל זאת פתבתי זאת כי עוד הרבה הורים יוכלו להשתמש במכתב ולא להזיק לילדיהם, כי להפחיד לא עוזר זה רק מחמיר את המצב.

חנוכה שמח.

...

בואו נתחזק עם הדברים הטובים שיש לנו

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת וישב-מכרכים טבת, כ"ה כסליו, א'
דחנופה, שנת ה'תשפ"א

לכבוד אנשי שלומינו היקרים, חברים יקרים מירושלים שיחיו

מאד אבקש ממכם שתתחזקו; תתחזקו עם העצות של רבינו הקדוש. רבינו
אומר (ליקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן ב) שחנופה הוא זמן של להודות ולהלל להשם, כמו
שכתוב (נוסח ועל הנסים): "וקבעו שמונת ימי חנופה אלו להודות ולהלל".

כל אחד עובר מה שהוא עובר, את כל אחד מנסים בנסיגות קשים, אבל אם
מסתכלים טוב, מתפשים את החסדים של השם יתברך - אפשר למצוא בתוך
החשך קרן אור.

את זה אנחנו לומדים מחנופה; הכל היה טמא, רק פך שמן אחד נשאר טהור,
ומזה עשו את חג.

אם נתבונן, מה היה קורה אם החשמונאים לא היו חסידי ברסלב, הם היו
עושים במקום חג - תענית, רואים שהחשמונאים היו חסידי ברסלב, הם היו עם
'אומרה' (ליקוטי מוהר"ן חלק א, סימן רפב) הם חפשו את הנקודה הטובה ועשו מזה עסק.
חברים יקרים, בואו נתחזק עם הדברים הטובים שיש לנו, בואו נשיר:
"ומגותר קנקנים...", לא נסתכל על זה שנפלנו. אפילו שהיננים, היצר הרע - טמא
אותי, הוא הפיל אותי בפגם הברית רחמנא ליצלן, אני פלי טמאה, אני לא שומר
את עיני, יש לי מחשבות מלכלכות - עם כל זה אני מחפש בתוכי נקודה טובה,
ומזה אני עושה עסק.

אחים יקרים, באו נציל יהודים אחרים, בואו נציל את אחינו; אנו צריכים
לעסוק בהתפצה, כל אחד צריך לחשב 'מה אני יכול לעשות כדי להציל את הזולת?'
העולם מלא בנסיגות; רבי נתן אמר: "עזרא הסופר מסתלק מהעולם וכל
כך הרבה טרף ופסול מתגברים, דף אחד של רבינו יציל הכל"; כמו שרש"י אומר
(פרשת וישב; בראשית לו, א): "הפחמי תמה, אנה יכנס כל הפשתן הזה", מה עושים עם
כל כך הרבה בעיות? בא הפקח, המפיץ ואומר: "ניצוץ אחד, ספר אחד, קונטרס,
גליון אחד - מרבינו שורף את כל הקליפות והמשחיתים".

אחים יקרים, אתם נוסעים ביום "זאת חנופה" ליבנאל, תבקשו עבורי יואל
בן ריצא רעכיל, שיהיה לי פת ואוכל להמשיך הלאה.

שַׁבַּת שְׁמִינִי וְחֲנוּכָה מְאִיר.

...

מְצַאֲנו אֶת פֶּה הַשָּׁמֶן שְׁמַאִיר לָנוּ אֶת הָעֵינַיִם

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - מוֹצְאֵי שַׁבַּת קוֹדֵשׁ פְּרִשְׁת וַיֵּשֶׁב, כ"ז כְּסֵלִיו, ג' דְּחֲנֻכָּה, שְׁנַת ה'תשפ"א

לְכַבּוֹד יְקִירֵי ... גְרוֹ יְאִיר

חֲנוּכָה הוּא זְמַן שֶׁל הַלֵּל וְהוֹדָאָה לַהֲשֵׁם.

כְּשֶׁאֲתָה יוֹשֵׁב לֵיד הַנְּרוֹת תְּהַלֵּל לַהֲשֵׁם עַל הַחֲסָדִים הַגְּדוֹלִים שֶׁהוּא עוֹשֶׂה, בְּפֶרֶט עַל הַחֲסֵד שֶׁזָּכִינוּ לְמַצּוֹא אֶת פֶּה הַשָּׁמֶן; בְּחֻשָׁף כְּזֶה, בְּדוֹר שֵׁישׁ בּוֹ כָּל כֶּף הֶרְבֵּה טְמֵאָה, כָּל כֶּף הֶרְבֵּה נְסִיווּנוֹת, יֵשׁ לָנוּ אֶת הָעֵצוֹת וְהַחִיּוּקִים שֶׁל רַבֵּינוּ - הַשָּׁמֶן הַטְּהוֹר.

עַל יְדֵי פֶה הַשָּׁמֶן אָנוּ יְכוּלִים לְהַדְלִיק אֶת הַמְּנוֹרָה; אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְהַאִיר אֶת הַז' נְרוֹת שְׁלָנוּ, הָעֵינַיִם, הָאוֹזְנַיִם, הָאֵף וְהַפֶּה (עֵיִן לִיקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א', סִימָן כא).

...

אַל תִּדְאָגִי לְזִיווּגְךָ, שִׁידוּךָ מְגִיעַ מִן הַשָּׁמַיִם

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם א' פְּרִשְׁת מִקֵּץ, כ"ז כְּסֵלִיו, ג' דְּחֲנֻכָּה, שְׁנַת ה'תשפ"א
... תְּחִי'

קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אַשְׁרִיךְ וְאַשְׁרֵי חֶלְקֶךָ שְׂאֵת מִתְנַהֲגַת בִּירְאֵת שָׁמַיִם וְשְׂאֵת הוֹלְכַת בְּדֶרֶךְ הַתּוֹרָה. אֲפִילוּ שְׂאֵת אַחַת וַיְחִידָהּ, כָּל הַמְשַׁפְּחָה עַדִּיִן לֹא הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ הַתּוֹרָה - אֶת תְּרַדִּית, אֶת חֲזֵה עִם הַשָּׁם.

אַל תִּדְאָגִי לְזִיווּגְךָ, שִׁידוּךָ מְגִיעַ מִן הַשָּׁמַיִם; הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא - מְזוּנָג זִיווּגִים; חֲכָמֵינוּ זְכוּרֵנָם לְבָרְכָה אוֹמְרִים (בְּרֵאשִׁית וַבָּה סח, ג): "מְצִינוּ בַּתּוֹרָה בְּנִבְיָאִים וּבְכַתּוּבִים שְׂאִין זְוִוּגוֹ שֶׁל אִישׁ אֶלֶּא מִן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא", כְּתוּב בַּתּוֹרָה (בְּרֵאשִׁית כד, ג): "וַיַּעַן לְבָן וּבְתוּאֵל, וַיֹּאמְרוּ, מֵה' יֵצֵא הַדְּבָר", בְּנִבְיָאִים כְּתוּב (שׁוֹפְטִים יד, ד): "וְאָבִיו וְאִמּוֹ לֹא יָדְעוּ כִּי מֵה' הִיא" וּבְכַתּוּבִים כְּתוּב (מְשֻׁלֵי יט, יד): "בֵּית וְהוֹן נִחְלַת

אבות, ומה' אשה משַׁלֵּת", אנו רואים בכל מקום שַׁרְק הַשֵּׁם הוא זה שְׁנוֹתֵן שְׂדוּכִים.

אם את רוצה שידוך מהקלה שְׁלָנוּ תְּדַבְּרִי עִם גְּבֻרָת... היא תִּנְסֶה לְהִיּוֹת הַשְׂדֻכָּנִית.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחִי בְּכָל הָעֲנֻנִים.

...

תְּמַשִּׁיכוּ הַלָּאָה בְּדַרְכֵיכִים שֶׁל מוֹהֲרָא"ש בִּיבְנָאֵל

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם א' פְּרֶשֶׁת מִקַּץ, כ"ז כְּסֵלִיו, ג' דְּחִנוּפָה, שְׁנַת ה'תשפ"א

מֵרַת ... תַּחֲנִי, יבְנָאֵל

קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

את לא יכולה לתאר לעצמך איזה נחת רוח גִּרְמַת לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּזֶה שֶׁהִסְרַתְךָ אֶת שַׁעֲרֶךָ, את לא יכולה לתאר לעצמך מה עשית לעצמך ולדורות שלך; יהיו לך דורות קדושים, דורות מאירים, ילדים ונכדים יהודים פְּשִׁימִים.

מוֹהֲרָא"ש יִהְיֶה לְךָ לְמַלְיָן יִשְׂרָאֵל, כִּי מוֹהֲרָא"ש מָסַר אֶת נַפְשׁוֹ כֹּל חַיָּיו לְהַכְנִיס קִדְשָׁה בְּעַם יִשְׂרָאֵל; הוא הקים את יבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב עִם כָּל כֹּף הַרְבֵּה עֵמָל וְיִגְיַעָה, וְכָל הַזְּמַן בְּקֶשׁ מִהַנְּשִׁימִים לְהִסְתַּפֵּר, מוֹהֲרָא"ש הָיָה מִתְפָּאֵר בְּפָנֵינוּ בְּאַרְצוֹת הַבְּרִית: "יֵשׁ לִי עֵינָה שֶׁל מְשַׁפְּחוֹת סְפָרְדִּיּוֹת יְקָרוֹת שֶׁכֵּלְנָן מִסְפָּרוֹת אֶת שַׁעֲרוֹת רֵאשִׁין".

סְבֵא שְׁלִי, הָרַב מִקְאָרְלִסְבוּרְג שְׁלִיט"א הָיָה פֶּעַם בִּיבְנָאֵל, הוא בָּכָה מִהַתְרַגְּשׁוֹת לְרֵאוֹת עִיר שֶׁל מְשַׁפְּחוֹת סְפָרְדִּיּוֹת יְקָרוֹת וְאַהוּבּוֹת שֶׁמִּתְנַהֲגוֹת בְּקִדְשָׁה וְטִהָרָה.

עֲכָשׁוּ שְׂאֵת מִמְשִׁיכָה אֶת הַדָּרֵךְ שֶׁל מוֹהֲרָא"ש, אֵת לֹא הוֹלֶכֶת עִם הַרוּחוֹת הַחֲדָשׁוֹת שֶׁנּוֹשְׁבוֹת הַשֵּׁם יִשְׁמְרֵנוּ, אֵת חֲזָקָה כְּסֻלַּע עִם הַצְּנִיעוּת שְׁלֶךְ, אֵת לֹא מִתְבַּיֶּשֶׁת מֵאֵף אֶחָד - מוֹהֲרָא"ש בּוֹדֵאֵי יִכִּיר לְךָ טוֹבָה, וְיִהְיֶה לְךָ רַק טוֹב.

כְּשִׁישׁ לְךָ זְמַן תְּגִידִי קֶצֶת תְּהִלִּים; בְּשַׁעָה שְׂאֵת אוֹמְרַת אֶת מְזִמּוֹרֵי הַתְּהִלִּים תִּשְׁלָכִי אֶת הַתְּפִלוֹת וְהַבְּקָשׁוֹת הָאִישִׁיּוֹת שְׁלֶךְ, כֹּף תִּהְיִי קְרוּבָה אֶל הַשֵּׁם.

תְּמַסְרִי דְרִישַׁת שְׁלוֹם לְאַבִּיךָ שְׁלִיט"א, תְּגִידִי לוֹ שְׂאֲנִי אוֹהֵב אֶת הַחֲדוּשֵׁי תוֹרָה שְׁלוֹ וּמְחִיָּה אֶת עֲצָמֵי בָהֶם.

השם יִעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחֵי בְּכָל הָעֲנִינִים.
חֲנֻכָּה מְאִיר וְשִׂמְחָה.

הַמְּפִיצִים שְׁהוֹלְכִים לְהַפְצֶה לְשֵׁם שְׁמַיִם, מְאֹד מִצְּלִיחִים

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם א' פְּרֻשֶׁת מִקֵּץ, כ"ז כִּסְלִיו, ג' דְּחֲנוּכָּה, שְׁנַת ה'תשפ"א
לְכַבֹּד ... נְרוֹ יְאִיר, יְרוּשָׁלַיִם
קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲשֶׁרִיד וְאֲשֶׁרִי חִלַּקְךָ שְׁאַתָּה עוֹסֵק בְּתִקּוּן הָעוֹלָם, לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדֵי;
אַתָּה מְפִיץ אֲמוּנָה, אַתָּה מְשַׁקֵּה אֵילָנוֹת; אַתָּה מְצִיֵת לְרַבֵּינוּ. רַבֵּינוּ מִתְחִיל אֶת
הַמַּעֲשֶׂה מִחֵגֵר (סִיפּוּרֵי מַעֲשִׂוֹת, מַעֲשֶׂה ג): "מַעֲשֶׂה בְּחֻכְמָךְ אֶחָד, קִדְּמָה מוֹתוֹ קָרָא אֶת בְּנָיו
וּמְשַׁפְּחָתוֹ וְצָנָה אוֹתָם לְהַשְׁקוֹת אֵילָנוֹת. גַּם יֵשׁ לָכֶם רְשׁוּת לְעֵסֵק בְּשֶׁאֵר פְּרָנְסוֹת,
אֲבָל בְּזָה תִשְׁתַּדְּלוּ, לְהַשְׁקוֹת אֵילָנוֹת".

מוֹהֲרָא"ש מְסִבִיר זֹאת (בְּסִפּוּר נִהְרֵי אֶפְרַסְמוֹן) שֶׁזֶה מְדַבֵּר עַל לְקַרְבַּן אֲנָשִׁים לְהֵשֵׁם
יִתְבָּרֵךְ, כִּי הָאָדָם דוֹמֵה לְעֵץ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב בְּפִסְוֹק (דְּבָרִים כ, יט): "כִּי הָאָדָם עֵץ
הַשָּׂדֶה"; וְצָרִיךְ לְהַשְׁקוֹת אוֹתוֹ בְּאֲמוּנָה.

בְּעֵינֵינוּ מֵה שְׁאַתָּה שׁוֹאֵל אִם אַתָּה יְכוּל לְהַפִּיץ אֶת הַמְּסִפֵּר שְׁלֵךְ, שְׁמֵי שְׁרוּצָה
לְקַבֵּל בְּדוּאָר אֶת כָּל הַשִּׁיעוּרִים בְּדִיסק אֹן קִי שֶׁיִתְקַשֵּׁר וְאַתָּה תִשְׁלַח אֶת זֶה בְּחֻנָּם,
רַק תִּכְתֹּב שֶׁיִשְׁלַחוּ כְּמֵה צְדָקָה שְׁרוּצִים לְתָרֵם; זֶה תְּלוּי בְּךָ, אִם אַתָּה מוֹכֵן לְעֵשׂוֹת
זֹאת אַתָּה רַק תְּרֻיחַ מְזָה.

כָּל הַמְּפִיצִים שְׁהוֹלְכִים לְהַפְצֶה לְשֵׁם הַפְּצָה, הֵם לֹא מִתְּפָשִׂים כְּסֵף, הֵרָאשׁ
שְׁלֵהֶם מִנַּח בְּמִקּוֹם אַחֵר - הֵם מִצְּלִיחִים מְאֹד, אֵלּוּ שְׁחֹשְׁבִים עַל כְּסֵף גַּם מִצְּלִיחִים,
זֶה הֵרִי הִבְטָחָה מִמוֹהֲרָא"ש: "מִי שֶׁיִּלְךְ לְהַפְצֶה יִהְיֶה לוֹ כְּסֵף בְּכִיס"; אֲבָל הֵם לֹא
כֵּף כֵּף מִצְּלִיחִים כְּמוֹ אֵלּוּ שֶׁהֵרָאשׁ שְׁלֵהֶם מִנַּח בְּמִקּוֹם אַחֵר, אֵלּוּ שְׁחֹשְׁבִים 'אִיךְ
אֶפְשֶׁר לְזַכּוֹת עוֹד יְהוּדִי? אִיךְ אֶפְשֶׁר לְהַחְזִיר עוֹד יְהוּדִי לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ? - אֵלּוּ
מִצְּלִיחִים.

תִּתְחַזֵּק, תִּמְסֹר דְרִישַׁת שְׁלוֹם חֲמָה לְכָל הַחֲבָרִים בְּבֵית הַמְּדַרְשׁ וּבְפֶרֶט לְאֵלּוּ
שְׁהוֹלְכִים לְהַפְצֶה.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

אל תדביק סטיקרים ברחובות

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יום א' פְּרֻשַׁת מִקְצַת, כ"ז כְּסֵלִיו, ג' דְּחִנוּפָה, שְׁנַת ה'תשפ"א
לְכַבֹּד ... גֵּרוֹ יְאִיר, תְּלַמּוּד תּוֹרָה הַיְכָל הַקּוֹדֵשׁ בְּרֶסֶלֶב, וּוִילְיָאמְסְבוֹרְג
קְבֻלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מֵאֵד אֲבִקֵּשׁ מִמֶּךָ, אֵל תְּדַבֵּיק סְטִיקָרִים; אֵל תַּעֲשֶׂה שֵׁם רַע עַל שֵׁם רַבֵּינוּ, מֵאֵד
כּוֹאֵב לִי לְרֵאוֹת סְטִיקָרִים שֶׁל הַקּוֹ מְדַבְּקִים בְּכָל הָרְחוּבוֹת, לְהַדְבִּיק סְטִיקָרִים זֹאת
לֹא הֵדְרָךְ.

אִם אַתָּה רוֹצֵה לְהַפְּיץ אֶת הַמְסָפֵר שֶׁל הַקּוֹ אַתָּה יְכוֹל לְתַת כְּרִטְסִים עִם
הַמְסָפֵר; אֵל תְּדַבֵּיק סְטִיקָרִים, זֹאת לֹא הֵדְרָךְ שְׁלָנוּ.

בְּכָלֵל צְרִיכִים מֵאֵד לְהִזְהָר כְּשֶׁהוֹלְכִים לְהַפְּצָה; רַבֵּינוּ אוֹמֵר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדִיק,
סִימָן טו): "מִי שֶׁאוֹהֵב אֶת הַצְּדִיק צְרִיךְ לְשַׁמֵּר אֶת הַצְּדִיק, שֶׁלֹּא יֵצֵא עָלָיו שֵׁם רַע";
אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהִתְנַהֵג בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ, שֶׁכּוֹלֵם יֵרָאוּ אִיךָ מִתְנַהֵג חֹסֵד בְּרֶסֶלֶב, מֵה
רַבֵּינוּ לִוְמַד עִם תְּלִמִּידוֹ.

תִּנְצַל אֶת שְׁנוֹת נְעוּרֶךָ בְּהַתְמַדַּת הַתּוֹרָה; תַּעֲשֶׂה לָּךְ שִׁיעוּרִים בְּמִקְרָא, מִשְׁנָה,
גְּמָרָא, הִלְכָה וְגַם בְּסִפְרֵי רַבֵּינוּ. אֲפִילוֹ שֶׁקָּשָׁה לָּךְ לְהִבִּין, אַתָּה לֹא קוֹלֵט מֵה שֶׁאַתָּה
לוֹמֵד - תִּמְשִׁיךְ לְלַמּוֹד בְּדֶרֶךְ הַזֶּה. אֶת הַלְמוּדִים שְׁלוֹמֵדִים בְּתַלְמוּד תּוֹרָה תִּלְמַד עִם
הַבְּנֵה, תִּקְשִׁיב לְמַלְמֵד וּתְשַׁגֵּן אֶת זֶה הַיֵּטֵב, בְּזִמְנָךְ הַפְּנוּי תִּלְמַד בְּמַהִירוֹת אֲפִילוֹ
בְּלִי לְהִבִּין.

תִּלְךָ גַם לְהַתְבַּוְדוּת; תַּחֲפֹשׂ לָךְ מְקוֹם שֶׁאֵין שֵׁם אֶף אֶחָד, וְתִלְךָ לְשֵׁם לְהַשִּׁיחַ
אֶת הַלֵּב שֶׁלָּךְ לְהַשֵּׁם; תִּבְקֵשׁ מִמֶּנּוּ שִׁירַחֵם עָלֶיךָ, שֶׁתִּהְיֶה יְהוּדֵי כָּשֵׁר.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

תשאַר עם מנהגי אביך, קח את רבינו רק כְּדֵי לְהוֹסִיף בַּעֲבוּרַת

השם

בְּעֶזְרַת ה' יתְּבַרֵךְ - יום א' פְּרַשַׁת מִקֵּץ, כ"ז כְּסֵלִיו, ג' דְּחֲנוּכָה, שְׁנַת ה'תשפ"א
לְכָבוֹד ... נְרוּ יְאִיר

בְּעֵינֵי לְשָׁנוֹת מְדַרְךָ אָבוֹת, אַתָּה עֹזְבֵת אֶת הַדְּרָךְ, אַתָּה לֹא אוֹכֵל בָּצֵל וְכוּ';
אַתָּה יָכוֹל לְאָכּוֹל בָּצֵל, אַתָּה יָכוֹל לְאָכּוֹל בָּצֵל יְרוּק, זֶה גַם בָּצֵל, אֶת הַבָּצֵל הַרְגִיל
אֵל תֹּאכֵל; זֶה רַעַל, זֶה לֹא בְּרִיא.

רְבִינוֹ אוֹמֵר (שיחות הַר"ן, סימן רסה) "הַזְהִיר מֵאֵד לְבָלִי לְאָכֵל בָּצֵלִים חַיִּים כָּלֵל
אֶפְלוּ עִם שְׁמֵן אוֹ שׁוּמֵן, וְאֶפְלוּ עַל יְדֵי תַעֲרוּבוֹת, כְּגוֹן עַל יְדֵי בִיּוֹצִים וְכִיּוֹצֵא,
וְהַלְעִיג עַל הָאוֹמְרִים שֶׁבִשְׂבַת מִצְוָה לְאָכֵל דְּבַר הַמַּזִּיק, שֶׁהֵם בָּצֵלִים חַיִּים, וְאָמַר
שֶׁהֵם מַזִּיקִים מֵאֵד לְכַמָּה דְּבָרִים, וְחָשַׁב אֹז כְּמָה עֲנִינֵי חוֹלְאֵת וּמְכֹאֹבִים וְחִלְשׁוֹת
שְׁגוּרִמִּים".

כְּנֻגָע לְשִׁאלוֹתֶיךָ הָאֲחֵרוֹת; קָשָׁה לַעֲנוֹת עַל שְׁאֵלְתְּךָ, תַעֲשֶׂה הַרְבֵּה
הַתְּבוּדוֹת, תִּבְקֶשׁ מֵהַשֵּׁם כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, עֲזֹר לִי שְׁאֵלְךָ בְּדַרְךָ
הָאֵמֶת, 'הוֹרְנֵי ה' דְּרַכְךָ אֶהְלֵךְ בְּאַמְתְּךָ'.

תשאַר עם הַמְּנַהֲגִים שֶׁל אָבִיךָ; קח את רבינו רק כְּדֵי לְהוֹסִיף בַּעֲבוּרַת הַשֵּׁם
וְלֹא כְּדֵי לַעֲזֹב.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

חֲנוּכָה מְאִיר.

...

תְּקַבְּלוּ עַל עֲצֻמְכֶם קִבְּלָה טוֹבָה, שֶׁתְּהִיָּה לְזִכּוֹתְכֶם

בְּעֶזְרַת ה' יתְּבַרֵךְ - א' פְּרַשַׁת מִקֵּץ, כ"ח כְּסֵלִיו, ד' דְּחֲנוּכָה, שְׁנַת ה'תשפ"א

לְכָבוֹד ... נְרוּ יְאִיר וְזוּגְתוּ ... תַחֲנִי'

אֲנִי אֲמַשִּׁיךְ לְהַתְּפַלֵּל בַּעֲבוּרְכֶם; אֲנִי בְּטוֹחַ שֶׁהַשֵּׁם יַעֲזֹר שִׁיְהִי לְכֶם עוֹד
יְלָדִים.

הַעֲבוּרָה שֶׁל שְׂדֵכָן הִיא לֹא רַק לַעֲשׂוֹת אֶת הַשִּׁידוּךְ וְלִלְכֵת וְכוּ'. עֲשִׂיתִי אֶת
הַשִּׁידוּךְ שְׁלֹכֶם וְאֲנִי יִמְשִׁיךְ לְלוֹוֹת אֶתְכֶם, אֲמַשִּׁיךְ לְבַקֵּשׁ מֵהַשֵּׁם שֶׁתִּזְכּוּ לְזַרַע שֶׁל

קִימָא וְשִׁהֲיָלְדִים יִהְיוּ יְהוּדִים כְּשָׂרִים, לְחַתֵּן אוֹתָם וְכֵן הֲלָאָה.

חַנוּכָה הוּא זְמַן גְּדוּל, אַז אֲנִי רוֹצֵה לְבַקֵּשׁ מִמְכֶם, מִשְׁנִיכֶם, שֶׁתִּקְבְּלוּ עַל עֲצֻמְכֶם קִבְלָה טוֹבָה; זֶה לֹא צָרִיךְ לִהְיוֹת קִבְלָה גְּדוּלָה, הָעֵקֶר שֶׁזֶה יִהְיֶה עִם תְּמִימוֹת. תְּכַמִּינּוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (מִנְחוֹת קי-): "אֶחָד הַמְרַבֵּה וְאֶחָד הַמְמַעִיט, וּבִלְבָד שֶׁיִּכּוֹן לְבוֹ לְשָׂמַיִם"; אַתֶּם לֹא צָרִיכִים לְסַפֵּר לְאַף אֶחָד, שֶׁזֶה יִהְיֶה בִּינֵיכֶם לְבֵין הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְזִכּוֹתְכֶם.

בְּנוֹגַע לַעֲשׂוֹת וְכוּ'; אֵל תַּעֲשׂוּ וְכוּ', יִהְיוּ לָכֶם יְלָדִים מֵאֵת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

...

אם תקנאי באחרים זה יאכל אותך

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ה' פְּרֻשֵׁת וַיֵּצֵא, ז' כֶּסֶלּו, שְׁנַת ה'תש"פ

... תַּחֲנִי, תְּלַמִּידַת בֵּית פִּינָא בְּרִסְלָב.

קִבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רַבִּינוּ סֵפֶר לָנוּ אֶת הַסְּפוּר מִהַחֲכָם וְהַתָּם (סיפורי מעשיות, מצשה ט) אֵיךְ לְתָם הָיוּ

חַיִּים יָפִים וְתַמִּיד הָיָה שְׂמֵחַ.

הַתָּם הָיָה סַנְדְּלָר, הוּא הָיָה עוֹבֵד מְאֹד קָשָׁה לִיצֵר נַעֲלִים. כְּשֶׁהוּא כָּבֵד גָּמַר לַעֲשׂוֹת אֶת הַנַּעַל הָיָה לָזֶה שְׁלוֹשָׁה קְצוּוֹת, הוּא הָיָה לוֹקַח אֶת הַנַּעַל וּמַחֲיָה אֶת עֲצָמוֹ עִם זֶה, הוּא הָיָה אוֹמֵר: "כַּמָּה יָפָה וְנִפְלְא הַמְנַעַל הַזֶּה; כַּמָּה מְתוּק הַמְנַעַל הַזֶּה, כַּמָּה מְנַעַל שֶׁל דָּבֶשׁ וְסֶפֶר הַנַּעַל הַזֶּה"; אַבְל אֲשֶׁתּוֹ מְאֹד תְּמַהָה, הִיא שְׂאֵלָה אוֹתוֹ: "אִם כֵּן מְדוּעַ סַנְדְּלָרִים אַחֲרִים לוֹקְחִים שְׁלוֹשָׁה מְטַבְּעוֹת עֲבוּר זוּג נַעֲלִים וְאִתָּה לּוֹקַח רַק חֲצִי טְאֲלֵעַר (מְטַבֵּעַ קֹטְנָה)?" עָנָה לָהּ הַתָּם: "מָה זֶה קָשׁוּר אֵלַי, זֶה מְעַשֶׂה שְׁלוֹ וְזֶה מְעַשֶׂה שְׁלִי, וְלָמָּה לָנוּ לְדַבֵּר בְּכָלֵל מֵאֲנָשִׁים אַחֲרִים, הֲבָה נַחֲשֵׁב כַּמָּה אֲנִי מְרוּיַח מִהַנַּעַל הַזֶּה", הוּא הָיָה מְחַשֵּׁב כַּמָּה הוּא שְׁלָם עֲבוּר הַסְּחוּרָה וּכַמָּה נִכְנָס לוֹ רֵוַח, וְהוּא רָאָה שֶׁהוּא מְרוּיַח עֲשׂוֹר פְּרוּטוֹת; אַז הוּא אָמַר לְאִשְׁתּוֹ: "מְדוּעַ שִׁיפְרִיעַ לִי שֶׁהַרְוַחְתִּי מִשֶּׁהוּ מִיַּד לִיבֵד?"

בְּסִפּוּר זֶה טְמוּן הַסּוּד אֵיךְ אֶפְשָׁר לַחֲיוֹת חַיִּים טוֹבִים בְּזֶה הָעוֹלָם; אֵינן מָה לְהַסְתַּכֵּל עַל הַשָּׁנִי. אִם מִסְתַּכְּלִים עַל הַשָּׁנִי אֵינן חַיִּים, מִי שֶׁמְקַנָּא בְּאַחֲרִים אוֹכֵל אֶת עֲצָמוֹ חַי.

אֵל תִּסְתַּכְּלִי עַל אַחֲרִים, לְהַשֵּׁם יֵשׁ מִכָּל אֶחָד נַחַת רֵוַח מִיַּחְדָּת, אִם אֵת רַק

מספיקה להגיד כמה פרקי תהילים, את כבד לוּמַדַת כָּל כֶּף הַרְבֵּה זְמַן בְּבֵית הַסֵּפֶר וְסִימַתָּ רַק פְּעַם אַחַת תְּהִילִים תִּחְיֶי אֶת עֲצֻמְךָ עִם הַסֵּפֶר תְּהִילִים שְׁסִימָתָ; תַּגִּידִי מַה שֶּׁהֵתָם הַקְדוּשׁ אָמַר: "מַה זֶה קָשׁוּר אֵלַי? זֶה מַעֲשֵׂה שְׁלוֹ וְזֶה מַעֲשֵׂה שְׁלִי, וְלָמָּה לָנוּ בַכָּלֵל לְדַבֵּר מֵאַנְשִׁים אַחֲרַיִם? הֲבֵיאָה נִחְשָׁב כְּמֵה אֲנִי מְרוֹיַח מִהַנְּעֵל".

תַּגִּידִי קֶצֶת תְּהִילִים, כָּל מִלָּה מֵאֵד חֲשׁוּבָה אֲצֵל הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ.

...

לְמַסֵּר אֶת הַנֶּפֶשׁ כְּדֵי לְאַהֵב אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבַּרְךָ - יוֹם ה' פְּרִשַׁת וַיֵּצֵא, ז' כֶּסֶל, שְׁנַת ה'תש"פ

לְכַבּוֹד תְּלִמִידֵי הַיְקָרִים הַגְּרוּיִם בְּקִרְיַת בְּרֶסֶלֶב הִי"ו

לְתַסְלַחוֹ לִי שְׁלֵא הִנְעַתִּי אֲלֵיכֶם לְקַרְיָה הַיּוֹם בְּבִקְרָא בְּמַתְכָּנָן; הַתְּעוֹרְרַתִּי קֶצֶת

בְּאַחֲוֵר.

מֵאֵד רְצִיתִי לְהִיּוֹת הַשְּׁבוּעַ אִתְּכֶם, לְהִיּוֹת בְּכּוֹלֵל בְּקָר, לְהִיּוֹת בְּמַנְיָן שְׁחִרִית

וּבְעֶקֶר לְהִיּוֹת בְּחִידָר וּבְבֵית הַסֵּפֶר, לְחַזֵּק אֶת הַמְּלַמְּדִים וְהַמּוֹרֹת; אֲנִי מְקוּוֶה

בְּשָׁבוּעַ הַבָּא לְהַגִּיעַ מִיד בְּתַחֲלִילַת הַשְּׁבוּעַ.

תַּתְּחַזְּקוּ וְתִשְׁמְרוּ עַל כְּבוֹד הַזּוּלַת, תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לְאַהֵב אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי.

תַּחְזִיקוּ מוֹל הַעֵינַיִם אֶת הַמְּלִים שְׁמוֹהֲרָא"ש כְּתַב מְסַפֵּר יָמַי לְפָנַי הַסְּתַלְקוּתוֹ.

מוֹהֲרָא"ש כְּתַב זֹאת בְּבֵית הַחֹלִים כִּשְׁהוּא הָיָה מֵאֵד חָלֵשׁ, הִנֵּה לָכֶם לְשׁוֹן קְדוּשׁוֹ

שֶׁל מוֹהֲרָא"ש: "דַּבֵּר אֶחָד שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם בְּקִשָּׁה אַחֲרוֹנָה מִחַיֵּי שְׁתַּחֲזִיקוּ אֶת

עֲצֻמְכֶם בְּיַחַד, לְכֵן זֶה עָקֵר רְצוֹנִי שִׁיְהִיָּה רַק אֶהְיֶה בֵּין אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵינוּ, כִּי הַרְבֵּה

צְרוּת בָּאוּ וַיֵּצְאוּ מִמְּחֻלְקַת וּמְרִיבוֹת". בְּסוּף הַמְּכַתֵּב כּוֹתֵב מוֹהֲרָא"ש עוֹד הַפְּעַם:

"הַחְזִיקוּ אֶת עֲצֻמְכֶם בְּיַחַד וְאֵף פְּעַם לֹא לְהַתְּעַרֵּב בְּשׁוּם מַחְלוּקַת שְׂרַק יֵשׁ בְּעוֹלָם".

אִם תַּחְזִיקוּ אֶת הַמְּלִים הָאֵלוּ לְנִגְדַת עֵינַיִכֶם תַּצְלִיחוּ בְּכָל דְּרָכֵיכֶם.

...

עצה להרדם בלילה

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת ויצא, ז' כסלו, שנת ה'תש"פ

... תחזי, תלמידת בית פיגא ברסלב, ליברטי.

קבלתי את מכתבך.

אני מאד שמח לשמוע שאת מתנהגת בדרך ארץ; כל המורות שלך - גם המורות ללמודי קודש וגם המורות ללמודי חול - אומרות שאת פעלת דרך ארץ.

רק ילדה שמתנהגת בדרך ארץ היא חסידת ברסלב, כי אצל רבינו דרך ארץ היא הדבר הראשון. רבינו הקדוש אומר: "אני יכול לעזור לכל אחד, אפילו אדם שמאד רחוק מהשם יתברך, חוץ מעז פנים"; כמו שחכמינו זכרונם לברכה אומרים (אבות ה, ט): "עז פנים - לגיהנם".

על שאלתך מה לעשות שאת לא מצליחה להרדם בלילה, רבינו אומר (ת"י מזהר"ן, סימן תלא): "מי שרוצה לישון ואינו יכול לישון העצה לזה לבל להכריח עצמו כל כך לישון, כי כל מה שמכריח עצמו יותר לישון, מתגבר עליו ביותר מניעות השנה, ועננין זה גם בכל הדברים שבעולם לבלי להכריח עצמו ביותר כי כל מה שמכריחין עצמו ביותר לאיזה דבר, מתגבר עליו ביותר ההפך דיקא".

תהיי חזקה עם הצניעות שלך, אל תתביישי מאף אחת, עם הצניעות שלך תזפי לקבל חתן פשר, בחר עם יראת שמים ומידות טובות ותוכלי להקים בית יהודי יפה.

...

דרך ארץ זה הדבר הכי חשוב

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת ויצא, ז' כסלו, שנת ה'תש"פ

... תחזי, תלמידת בית פיגא ברסלב, ליברטי.

קבלתי את מכתבך.

אני מאד שמח לשמוע ממך שאת אומרת תהילים, ועוד יותר אני שמח לשמוע מהמורות שלך שאת מתנהגת בדרך ארץ; דרך ארץ זה הדבר הכי חשוב אצל יהודים, בלי דרך ארץ אי אפשר לזכות ללמוד תורה, כמו שחכמינו זכרונם לברכה אומרים (פנא דבי אליהו ובא, א): "דרך ארץ קדמה לתורה", הדבר הראשון זה

דָּרָךְ אָרָץ וּמִיּוֹדוֹת טוֹבוֹת, בְּפֶרֶט אֶצֶל רַבֵּינוּ הַקְדוֹשׁ דָּרָךְ אָרָץ הִיא הַדָּבָר הָרָאוּן. כְּמוֹ שֶׁרַבֵּינוּ אָמַר: "אִם מְלָכִים הָיוּ יוֹדְעִים אֵיזָה דָּרָךְ אָרָץ אֲנִי מְלַמֵּד לְתַלְמִידִים שְׁלִי, הֵם הָיוּ שׁוֹלְחִים אֶת יְלָדֵיהֶם אֵלַי כְּדֵי שְׁאַנִּי יִלְמַד אוֹתָם דָּרָךְ אָרָץ".

תָּרָאִי לְעִזּוֹר לְאֵמָא שְׁלָךְ, כִּי כִּיּוֹד אָב וְאִם זֹאת הַמְצָנָה הִכִּי גְדוֹלָה, חֲכַמֵּינוּ זְכוּרֵנָם לְבִרְכָה אוֹמְרִים (פְּנֵי דְבֵי אֱלֹהֵי רַבָּא, סִימָן כ"ו): "כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ שֶׁל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאִין הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְבַקֵּשׁ מִהָאָדָם רַק שְׂכִיבָד אָב וְאִם".

אֲנִי יְהִיָה אִם יִרְצָה הַשֵּׁם בְּקִרְיָה בְּשָׁבוּעַ הַבָּא בְּיוֹם רֵאשׁוֹן; אֲנִי מֵאֵד רוּצָה לְדַבֵּר בְּפָנֵי הַבְּנוֹת מִהַכֶּפֶת הַגְּבוּהָה. תִּמְסְרִי לְכָל הַתַּלְמִידוֹת מִהַכֶּפֶת שְׁלָךְ שְׂיִגְיֵעוּ בְּיוֹם רֵאשׁוֹן בְּבִקְרָה בְּשַׁעַר עֶשֶׂר לְבֵיתָה שֶׁל הַמּוֹרָה מֵרַת ... תַּחֲנִי, כִּי אֲנִי רוּצָה לְדַבֵּר בְּפָנֵיכֶם.

...

אִי אֶפְשָׁר לְהַכְרִיחַ אֶת הָאִשָּׁה.

בְּעִזְרַת ה' יִתְבַּרְךָ - עָרַב שֶׁבֶת קוֹדֶשׁ פְּרֻשֵׁת וַיֵּצֵא, ח' כְּסֵלוֹ, שְׁנַת ה'תש"פ לְכַבּוֹד ... נְרוֹ יֵאִיר.

תִּסְלַח לִי שְׁלֵא יִכְלַתִּי לְסַיֵּם לְדַבֵּר אֶתְךָ אֶתְמוֹל אַחֲרֵי הַשִּׁיעוֹר; רִצְתִּי לְשִׁמְחָה מְשֻׁפָּחֶתִית.

אִי אֶפְשָׁר לְהַכְרִיחַ אֶת הָאִשָּׁה וְכוּ'; אִם אֶתָּה רוּצָה לְפַעַל אֶצֶל אֶשְׁתְּךָ וְכוּ' אֶתָּה יְכוּל לְעֲשׂוֹת דָּבָר אֶחָד: "לְדַבֵּר יָפָה", פְּעַם וְעוֹד פְּעַם וְעוֹד פְּעַם, יוֹתֵר מִזֶּה אִין מֵה לְעֲשׂוֹת.

בְּכַח לֹא תִגִּיעַ לְכֹלֵם, זֶה רַק יְהִיָה יוֹתֵר גְּרוּעַ.

אֲנִי רוּצָה אִיךָ שְׂאֶתָּה בּוֹכָה, אֲנִי מֵאֵד מְרַחֵם עָלֶיךָ, אֲבָל אֲנִי מְכַרַח לְהַגִּיד לָךְ שְׂיִשׁ לָךְ הַרְבֵּה דְבָרִים לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְהַשֵּׁם עָלֵיהֶם, אִם תּוֹדָה לְהַשֵּׁם עַל הַחֲסָדִים שֶׁהוּא עוֹשֶׂה אֶתְךָ הוּא יִרְעִיף עָלֶיךָ עוֹד חֲסָדִים. כְּמוֹ שֶׁרַבֵּי נֶתָן זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה הִיא אוֹמֵר: כְּשֶׁאָדָם מוֹדָה תְּמִיד לְהַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ; כְּשֶׁשׁוֹאֲלִים אוֹתוֹ: "מֵה קוֹרָה?" "מֵה נִשְׁמַע?" הוּא עוֹנֶה: "בְּרוּךְ הַשֵּׁם, הוֹדוּ לְהַשֵּׁם", אַז אוֹמֵר הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ: "תָּרָאוּ אֶת הָאָדָם הַזֶּה, אִין לוֹ כְּלוּם בְּחַיִּים, וְהוּא כָּל כֵּן שְׂמַח וְכָל כֵּן מְלֵא תוֹדָה; אֲנִי אֶרְאֶה לוֹ מֵה זֶה טוֹב", וְנוֹתְנִים לוֹ חַיִּים טוֹבִים.

תִּשְׂאֵל אוֹתָהּ אִם הִיא מוֹכְנָה לְהַגִּיעַ בִּיחַד אֶתְךָ לְשִׁיחָה אֶצֶל רֵאשׁ הַיְשִׁיבָה,

אם היא רוצה אני אפנה זמן ואם היא לא רוצה אז השם יתברך יעזר לך בדרך אחרת.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

אבא, תציל אותי.

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת ויצא, ח' כסלו, שנת ה'תש"פ לכבוד ... נרו יאיר.

מאד החייתי את עצמי עם מכתבך.

מתוך כל מה שאתה כותב לי במכתב, מהשיעורים שלך וכו' וכו' - הכי נהניתי מההפצה שלך, שאתה מפיץ לעוד יהודים את העצות המתוקות של רבינו. אתה לא יכול לתאר לעצמך את גדל המעלה של לזכות עוד יהודי לחזור להשם יתברך. מוהרא"ש זכרוננו לברכה ספר, שכש הצדיק הקדוש רבי יצחק מדרוביטש זכותו יגן עלינו נפטר הגיע רש"י הקדוש להקביל את פניו למעלה בשמים ושאל אותו: "אילו מעשים טובים עושה בנך רבי מיכל'ע מזלוטשוב שפה בשמים עושים כזה רעש ממנו?" ענה האב רבי יצחק מדרוביטש: "הוא משקיע כוחות עצומים בתפלתו וכו'", אמר לו רש"י הקדוש: "על זה בלבד לא היו עושים כזה רעש פה בשמים ממנו; הרבה צדיקים משקיעים כוחות בתפילה ולא עושים עסק כזה גדול מהם", המשיך האב ואמר: "הוא לומד בהתמדה רבה", ענה לו רש"י הקדוש: "זה גם לא יכולה להיות הסבה, כי הרבה צדיקים לומדים בהתמדה רבה את התורה הקדושה, על זה בלבד לא נהיה עדיין רעש", אמר האב: "בזכות החסד והצדקה שהוא עושה וכו'", אבל רש"י הקדוש עדיין לא הסכים אתו, עד שרבי יצחק מדרוביטש אמר לו: "אולי בגלל שהוא מחזיר אנשים להשם יתברך? הוא עוסק בזה ביותר", אמר לו רש"י הקדוש: "היינו דאנהי ליה, כעת אני מבין כבר מדוע יש רעש ממנו בשמים"; כי אצל השם יתברך מאד חשוב מי שמחזיר את בניו אליו.

אתמול היתה לי חתונה במשפחה, נגש אלי יהודי ושופך את לבו, שכננו אבד ממנו, הוא עזב הכל השם ישמרנו, בתוך הדברים הוא מספר לי שעבר זמן רב שהוא לא ידע איפה הבן נמצא, הם היו מסכסכים תקופה ארוכה, יום אחד הוא

מִקְבֵּל טִלְפוֹן, הֵבֵן שְׁלוֹ בּוֹכָה: "אָבָא, תְּצִיל אוֹתִי, אֲנִי מִקֵּץ בְּחַמְשָׁה עֶשֶׂר קְצִינֵי מִשְׁטָרָה, דְּבַר אַתֶּם"; הוּא הִסְתַּבֵּף בְּמִשְׁהוֹ עִם הַחֵק. הִיְהוּדִי אוֹמֵר לִי: "נִכְנָסָה בִּי כְּזֹאת רַחֲמָנוּת, עֲזַרְתִּי לוֹ לְצִיאַת מֵהַתְּסֻבּוֹת, שְׁלַחְתִּי לוֹ כֶּסֶף וְכוּ"; הִיְהוּדִי מִמְשִׁיף וְאוֹמֵר לִי: "אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מַה קָרָה לִּי, הִיְיָנוּ כָּל כֶּף מְסַכְסְכִים, פְּתָאוּם כְּשֶׁשָּׂמַעְתִּי שֶׁהוּא בּוֹכָה 'אָבָא, תְּצִיל אוֹתִי', קִבַּלְתִּי כְּזֹאת רַחֲמָנוּת עָלָיו, שֶׁשְׂכַחְתִּי מִמְעֶשְׂוֹ הָרַעִים".

אֲנִי שׂוֹאֵל אוֹתָךְ, תָּאֵר לְעֶצְמְךָ אֵת הַרַחֲמָנוּת שֶׁיֵּשׁ לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עָלֵינוּ; כְּשֶׁאֲנוּ לֹא מִתְנַהֲגִים כְּמוֹ שֶׁצָּרִיךְ, בְּבַחֲיָנָה שֶׁאֲנוּ מְסַכְסְכִים, וּפְתָאוּם הִיְהוּדִי צוֹעֵק: "אָבָא, תְּצִיל אוֹתִי", אֵיךְ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְרַחֵם עָלֵינוּ, הוּא עוֹזֵר לָנוּ וְנוֹתֵן לָנוּ מַה שֶׁאֲנַחְנוּ צָרִיכִים.

אֲנִי מִבְקֵשׁ מִמְךָ אֶהוּבִי יְקִירִי ... נְרוּ יְאִיר, תִּמְשִׁיךְ לְהַתְחַזֵּק בְּהַפְצַת הַסְּפָרִים וְהַקּוֹנְטְרָסִים שְׂמוּהֶרָא"ש כְּתָב; הַסְּפָרִים הָאֵלּוּ מְכַנְיָסִים תְּקוּהָה בְּאֲנָשִׁים שֶׁכָּבַר מֵיֵאֱשִׁים וְשְׂבוּרִים, כְּשֶׁלּוֹמְדִים אֵת הַסְּפָרִים וְהַקּוֹנְטְרָסִים פְּתָאוּם נִזְכָּרִים שֶׁיֵּשׁ לָנוּ אָבָא, וּפּוֹרְצַת זַעֲקָה: "אָבָא, תְּצִיל אוֹתִי", אֲזַ מִתְעוֹרְרַת הַרַחֲמָנוּת שֶׁל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וּמְקַבְּלִים אֵת כָּל הַדְּבָרִים הַטּוֹבִים.

אֵין צָרִיךְ שֶׁתְּבִיא לְאַרְצוֹת הַבְּרִית דִּיִּסְקִים; פֹּה בִּישִׁיבָה עוֹשִׂים לְבַד דִּיִּסְקִים, הַעֲקָר תִּרְאֶה לְהַפִּיץ אֵת זֶה אִיפֹה שֶׁאַתָּה גֵר. הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

עִם כַּח לֹא מַגִּיעִים לְשׁוּם מְקוֹם, הַמְצַב רַק יַחְמִיר

בְּעֲזַרַת ה' יִתְבָּרַךְ - עָרַב שֶׁבַת קוֹדֵשׁ פְּרִשְׁת וַיֵּצֵא, ח' כֶּסֶלִיו, שְׁנַת ה'תש"פ לְכַבוֹד ... נְרוּ יְאִיר.

תְּסַלַח לִי שֶׁלֹּא יָכַלְתִּי לְסַיֵּם לְדַבֵּר אֶתְךָ אֶתְמוֹל אַחֲרֵי הַשִּׁיעוֹר, רְצַתִּי לְשַׂמְחָה מִשְׂפָּחָתִית.

אֲנִי גַם יוֹדֵעַ אֵת חֲמַרַת הָעֲנִיָּן שֶׁל לְגַדֵּל שְׁעָר; אֲנִי יִשְׁכַּחְתִּי אֲצֵל מוֹהֲרָא"ש שְׁנַיִם רַבּוֹת וְשָׂמַעְתִּי אֵיךְ מוֹהֲרָא"ש זְכָרוֹנוֹ לְבָרְכָה בּוֹכָה וּמִבְקֵשׁ מֵהַנָּשִׁים שֶׁיִּסְתַּפְּרוּ וְלֹא יִגְדְּלוּ שְׁעָר, אֲבָל בְּכַח זֶה לֹא יֵלֵךְ.

תִּזְכּוֹר מַה שְׂמוּהֶרָא"ש לְמַד אוֹתָנוּ כָּל הַשָּׁנִים: אֵי אֶפְשֶׁר לְהַכְרִיחַ אֵת הָאִשָּׁה

וכו'; אם רוצים לשכנע אישה ישנה דרך אחת: "לדבר יפה", יותר מזה אין מה לעשות. זה מה שמוהרא"ש למד אותנו וישנן אתנו כל השנים, "בכח לא מגיעים לשום מקום, המצב רק יחמיר".

תאמין לי, אני יודע את חמרת הענין של לגדל שער; ברוך השם אצלנו בבית הספר "בית פיגא" כל התלמידות (הנשואות) מסתפרות. אנו הולכים בדרך של צדיקים קדושים, אין לנו עסק עם חכמים שמבינים יותר טוב מהצדיקים הקדושים; אבל אם אשתך החליטה שהיא לא רוצה יותר להסתפר וכו', אתה יכול רק להתפלל, וחס ושלום לא לרבי.

על פן אני מבקש ממך ידידי יקירי אהובי, קח את העצה של רבינו, לך למקום שקט שאין שם אף אחד, יש לך הרי רכב נוח, סע עם הרכב למקום שקט, תעצר בצד, תפעיל נגון חם שפותח את הלב ותשפוף את לבך, תבקש מהשם יתברך על כל מה שאתה צריך, תספר לו הכל, תספר לו את הכאב שלך, ותראה נסים גדולים. תפסיק לדבר עם הילדים שלך נגד חמיה; אסור להגיד לילדים: "סבא הוא רשע!" אם תמשיך לדבר ככה אתה תפסיד הכל, כולם יצחקו ממך. אל תנהל מלחמות עם אף אחד, תדבר יפה לילדים שלך והם יעשו את רצונך.

אני מבין היטב את כאבך; אל תחשוב שאני עומד לצד אשתך, אני עומד יותר לצדך, אני רוצה שיהיו לך חיים יפים.
השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

תספר על הנסים הגדולים שעשה השם עם אבותינו, ומה שהוא עושה אתנו תמיד.

בעזרת ה' יתברך - ב' פְּרֶשֶׁת מִקֵּץ, כ"ו כסלו, ב' דחנוכה, שנת ה'תש"פ
לכבוד ... גרו יאיר.

קבלתי את מכתבך.

עכשיו שאנו עומדים להדליק את נרות חנוכה, הזהר מאד לא להיות בכעס; בכל פעם שיורד אור גדול מלמעלה השטן מחפש להפריע את זה על ידי כעס, כי כשאדם מתרגז וכועס - הוא מאבד הכל.

תחזור הפיתה מקדם, הילדים שלך מחכים לך; תכין חנוכה לכול הפנים שלך, תשיר אתם שירים שמחים ותספר להם על הנסים הגדולים שעשה השם לאבותינו, וכן על הנסים הגדולים שהוא עושה אתנו בכל יום ובכל עת.

כשאתה יושב מול הנרות תבקש מהשם כל מה שאתה צריך; מוהרא"ש אומר שבזמן שהנרות דולקים זה עת רצון גדול לבקש מהשם כל מה שצריכים.

מוהרא"ש היה נוהג ללבש בגדי שבת בעת הדלקת הנרות עד אחרי מחצית השעה שיושבים מול הנרות.

חנוכה שמח.

...

עֲצָתוֹ אֱמוּנָה לְיִלְדִים

ספור יפה לְסַפֵּר לְיִלְדִים:

רבינו הקדוש ספר, כְּשֶׁהֵייתי ילד ואמא שלי היתה מסרֶקת לי את השְׁעָרוֹת זֶה מאד פֶּאב לי, וְרָצִיתִי לְצַעוֹק "אָה!!! " אָבֵל לֹא צַעֲקָתִי; כְּכֹר הַבְּנֵיתִי אֲזִ שְׂפֹכָה הוֹלֵךְ הַחַיִּים, לְכָל אָדָם יֵשׁ פְּאָבִים בְּחַיִּים, צְרִיכִים לְסָבּוֹל אֶת הַכְּאָבִים וְלֹא לְצַעוֹק, אֶלֶא צְרִיכִים לְדַעַת שְׂפָל מֵה שְׁעוֹבֵר עַל הָאָדָם זֶה לְטוֹכָתוֹ.

vehielo.your@gmail.com